

ZOVELE BELOFTEN GODS ALS ER ZIJN

1. GODS WOORD, EEUWIG EN ONVERANDERLIJK

Inleiding

2 Kor. 1: 20 Want zoveel beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.

Bovengenoemd onderwerp is geciteerd uit 2 Kor. 1: 20. De Korinthiërs beschouwden Paulus als onwijs, maar hij zegt dat de Boodschap die hij bedient erg betrouwbaar is. Het eerste hoofdstuk begint wat raar. Paulus wilde graag naar Korinthe toe komen, maar uiteindelijk ook weer niet.

2. Kor. 1: 15 En op dit betrouwen wilde ik tevoren tot u komen, opdat gij een tweede genade zoudt hebben;
- 16 En door uw *stad* naar Macedónië gaan, en wederom van Macedónië tot u komen, en van ulieden naar Judéa geleid worden.
- 17 als ik dan dit voorgenomen heb, heb ik ook lichtvaardigheid gebruikt? Of neem ik het naar het vlees voor, hetgeen ik voorneem, opdat bij mij zou wezen, ja, ja, en neen, neen.

Van dat voornemen is dus niets terechtgekomen, omdat hij de Korinthiërs wilde sparen. In het vervolg van de uiteenzetting zegt Paulus dan:

2 Kor. 1: 18 Doch God is getrouw, dat ons woord, hetwelk tot u *is geschied*, niet is geweest ja en neen.

Voorzover Paulus het Woord van God aan de Korinthiërs gepredikt heeft, is die prediking absoluut niet onbetrouwbaar geweest. Sommige mensen denken daar anders over, maar als je niet gehinderd bent door enige kennis van zaken, kun je het natuurlijk op allerlei manieren uitleggen. Niettemin, het gaat om het Woord van God en dat is maar op één manier uit te leggen.

De wereld is vol van allerlei filosofische opvattingen. Daar hebben wij geen boodschap aan, omdat we het Woord van God hebben. Dat Woord is hard, maar aan de andere kant ook duidelijk. Het Woord is nu eenmaal betrouwbaar.

2 Kor. 1: 19 Want de Zoon van God, Jezus Christus, Die onder u door ons is gepredikt, *namelijk* door mij, en Silvánus, en Timótheüs, was niet ja en neen, maar is geweest ja in Hem.

Dat ja en onveranderlijke Woord ligt vast in de persoon van de Heere Jezus Christus. Dat is heel wat anders dan in dat van dr. Schuller (Am. tv predikant). Het is niet gelegen in wat voor persoon dan ook, maar in de Heere Jezus Christus. "Persoon" is niet helemaal het goede woord. Een persoon is de buitenkant, het masker van de mens.

Wij zijn wedergeboren uit het onvergankelijke woord van God (1 Petr. 2: 23). Dat Woord verandert niet.

1 Petr. 2: 23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar *uit* onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

De Auteur van de Bijbel

Men beschouwt de Bijbel als een boek met allemaal losse verhalen, geschreven door allerlei verschillende auteurs. Daardoor is het natuurlijk een beetje een onoverzichtelijk zootje geworden. Daarom was het nodig dat anderen al die verhalen keurig netjes rangschikten en zo is dan de Bijbel de Bijbel geworden. Zo is het natuurlijk niet. Het Woord van God is eeuwig en onveranderlijk en door God Zelf geïnspireerd.

Aan vooroordelen hebben we allemaal niets. Het Woord claimt van Zichzelf het Woord van God te zijn. Het is daarom ook al in Zichzelf één geheel. Mensen krijgen dat nooit voor elkaar. Het gaat er ook niet om of het door mensenhanden gegaan is, maar waar dat Woord vandaan komt, Wie de Auteur is. Wel, met dat Woord hebben wij te maken. Dat Woord is getrouw, want de Zoon van God is niet ja en neen, maar is geweest ja in Hem.

Eén Boodschap

Daarmee is meteen gezegd waaruit dat Woord van God bestaat. God heeft het in Zijn Woord over Zijn Zoon en over het werk dat Hij in en door Zijn Zoon doet.

Je kunt nog zulke goede ideeën of filosofieën hebben over het leven, als het niet over de Zoon van God gaat, heb je er niets aan. Sterker nog:

- Gal. 1: 8 Doch al ware het ook dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.
9 Gelijk wij te voren gezegd hebben, zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt.

Als je een ander Evangelie brengt dan dat van Paulus, dan ben je vervloekt. Paulus drukt zich hier nog zachtjes uit, want in Deuteronomium staat het nog harder.

- Deut. 13: 1 Wanneer een profeet, of dromen-dromer, in het midden van u zal opstaan, en u geven een teken of wonder;
2 En dat teken of dat wonder komt, dat hij tot u gesproken had, zeggende: Laat ons andere goden, die gij niet gekend hebt, navolgen en hen dienen;
3 Gij zult naar de woorden van dien profeet, of naar dien dromen-dromer niet horen; want de HEERE, uw God, verzoekt ulieden, om te weten, of gij den HEERE, uw God, liefhebt met uw ganse hart en met uw ganse ziel.
4 Den HEERE, uw God, zult gij navolgen, en Hem vrezen, en Zijn geboden zult gij houden, en Zijn stem gehoorzaam zijn, en Hem dienen, en Hem aanhangen.
5 En diezelfde profeet, of dromen-dromer, zal **gedood** worden; want hij heeft een afval gesproken tegen den HEERE, uw God, Die ulieden uit Egypteland heeft uitgevoerd, en u uit het diensthuis verlost; om u af te drijven van den weg, dien u de HEERE, uw God, geboden heeft, om daarin te wandelen. Zo zult gij het **boze** uit het midden van u wegdoen.

Er is maar één Boodschap belangrijk voor de mens en daaraan zou de mens zich moeten onderwerpen. Het loopt slecht af met degene die een andere boodschap brengt.

De Zoon van God is niet ja en neen, maar ja. Het staat als de bekende paal...

De kern van de Bijbel

2 Kor.1: 20   Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.

Daarmee is de apostel doorgedrongen tot de kern van de hele Bijbel. Wat is die kern dan? God heeft beloften gedaan, of: God heeft gesproken. Waarover? Over de dingen die Hij tot stand zou brengen. Die dingen liggen vast in de beloften Gods. Iemand heeft ooit eens uitgerekend dat er meer dan 7000 beloften in de Bijbel staan. Veel daarvan zijn inmiddels vervuld en wij hebben al deel aan veel van die beloften. Andere zullen in de toekomst nog vervuld worden.

Verleden, heden en toekomst

God zeurt niet over het verleden, want gedane zaken nemen toch geen keer. Natuurlijk speelt het verleden wel altijd een rol, maar God spreekt over de toekomst. Er is er maar Eén Die de toekomst kent, namelijk God. Daarom spreekt Hij er ook over.

Als wij mensen problemen hebben, dan gaan die meestal over de toekomst. We maken ons zorgen over wat er eventueel zou kunnen gaan gebeuren. Het heden bestaat nauwelijks, want op het moment dat het heden is, is het al weer verleden tijd. De toekomst kennen we niet en als we wat verliezen, zijn we iets kwijtgeraakt voor de toekomst.

De vraag is altijd: "Hoe ziet de toekomst eruit?". Een kat kan niet denken en maakt zich dus ook niet druk over de toekomst. Wij wel, maar we hebben er nu eenmaal geen vat op. Gelukkig hebben wij Iemand Die ons kan vertellen hoe de toekomst eruitziet, wat ons nog te wachten staat. Daarbij gaat het er niet om dat we alles tot in detail zouden willen weten, maar wel of het goed afloopt. Net als bij een boek of een film. Nou, het Evangelie is een Boodschap van Godswege, waarin Hij zegt: "Verlaat je op Mij en alles zal goed komen".

Het plan tot eer van God

Rijk de Gooyer zei: "Hoe liggen uw problemen?". God werkt een plan uit met deze wereld. Wij zijn in die wereld verzeild geraakt en hebben een probleem met betrekking tot de toekomst, maar God zegt: "Vertrouw op Mij en alles komt goed". Die toekomst is niet goedkoop, maar Hij betaalt.

Dat ene plan drukt zich uit in de vele beloften Gods. Vers 18 zegt nog: Woord van God, in vers 19 is het de Zoon van God, maar vers 20 noemt het de beloften Gods.

Het is wel zo dat die beloften tot heerlijkheid van God zijn. Het gaat niet om onze eer, of om ons welbevinden, het gaat om een werk dat God voltrekt en dat dus ook tot Zijn eer is.

Het plan tot eer van mensen

Mensen proberen dat werk liever zelf tot stand te brengen, of tenminste dat wat zij vinden dat het inhoudt, namelijk de zorg voor natuur en milieu. In de natuur is alles zo goed geregeld, dat er zelfs sprake is van een natuurlijk evenwicht. Alles wat zich in de natuur bevindt, behoort tot het natuurlijk evenwicht, alleen de mens niet. Sterker nog, de mens is juist de grote verstoorder van dat evenwicht. Daarom is het ook de taak van de mens om voor natuur en milieu te zorgen. Maar als ergens de wet van Murphy op van toepassing is, dan is het wel op

de natuur. Als je zelf een tuin hebt, weet je dat maar al te goed. Doe je er niets aan, dan wordt het òf een woestijn òf een oerwoud.

Om het natuurlijk evenwicht in stand te houden, heeft men bijv. in de Oostvaarders Plassen wilde runderen losgelaten. In de winter mogen die beesten niet worden bijgevoerd en dus vallen ze bij bosjes dood neer. Probeer hetzelfde maar eens bij je hond. Daar zal ook niet veel van terecht komen.

Wie spreekt?

De krachten in de natuur zijn wel sterker dan de mens. De natuur is er dan ook al veel langer. Generaties komen en gaan en er verandert niets.

Pred. 1: 4   Het ene geslacht gaat, en het andere geslacht komt; maar de aarde staat in der eeuwigheid.

De mens kan niet tegen de natuur op. Bovendien praat zij ook niet tegen ons, maar God wel en Hij verwacht daarom ook wat van ons. Niet dat wij goed voor het milieu moeten zorgen. Alsof het onze verantwoordelijk is om dat zootje in stand te houden. Dat het een zootje is, blijkt wel uit het feit dat alles wat leeft, dat doet ten koste van een ander.

Pred. 4: 1   Daarna wendde ik mij, en zag aan al de onderdrukkingen, die onder de zon geschieden; en ziet, er waren de tranen der verdrukten, en dergenen, die geen trooster hadden; en aan de zijde hunner verdrukken was macht, zij daarentegen hadden geen vertrooster.
2   Dies prees ik de doden, die alrede gestorven waren, boven de levenden, die tot nog toe levend zijn.
3   Ja, hij is beter dan die beiden, die nog niet geweest is, die niet gezien heeft het boze werk, dat onder de zon geschiedt.

Je had maar beter niet geboren kunnen worden. Dan had je weliswaar het Licht niet gezien, maar ook al die ellende niet. Na zonneshijn komt altijd regen. Het wordt niet beter, maar slechter. Daarom zegt de Prediker dat we maar beter de Schepper kunnen zoeken, eer dat de kwade dagen komen.

Pred. 12: 1   En gedenk aan uw Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de dagen naderen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve.

Waarheid of fictie

God heeft deze wereld gemaakt en Hij geeft er een handleiding bij. Die is hard, maar Waarheid is hard en onbuigzaam; daar valt niet mee te sjoemelen. Sommigen willen die Waarheid daarom juist niet kennen. Zij geloven liever in sprookjes. Anderen zeggen dat die Waarheid wel betrouwbaar is, maar dat er zoveel haken en ogen aanzitten. Daarom weigert men die harde integere Waarheid te aanvaarden. (Sir Robert Anderson zei eens dat de Bijbel meer geleden heeft van degenen die de Bijbel verdedigden, dan van hen die niet geloven.)

Bovendien, wat moet je met die Waarheid als je al heel wat hebt bereikt in het leven? Als je voor God komt te staan, kun je zeggen dat je geprobeerd hebt een goed mens te zijn. Je bent

zuinig op het milieu geweest en hebt er alles aan gedaan om het natuurlijk evenwicht in stand te houden. Maar het is niet Gods bedoeling dat wij goede rentmeesters zijn over het leven dat we van onze ouders hebben gekregen. Voor de mens valt hier toch geen eer te behalen, zijn leven eindigt altijd in de kist. "Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren".

Eigen roem stinkt

Het gaat ook niet om de eer van de mens, maar om de eer van God. Als de mens zich daaraan onderwerpt, dan zal hij bovendien delen in die eer van God. Dat is niet uit eigen verdienste, maar van God gekregen. Daarom strekt het ook tot eer van de mens. Heerlijkheid zou je niet zelf ontwikkelen, maar van God ontvangen. Dat is tot eer van God. Wij zouden over die eer spreken, maar God doet dat in ieder geval.

Heel het idee van de ontwikkeling van mens en natuur is niet tot heerlijkheid van God. Er is slechts één die er belang bij heeft dat wij onszelf ontwikkelen en dat is de god van deze eeuw, namelijk de duivel. Daarmee wordt ook niet het goede in de mens ontwikkeld, maar het kwade. Door die ontwikkeling komt er ook steeds meer haat en nijd in de wereld, want hoe groter het verschil tussen de krachten, hoe meer kans op oorlog. Men heeft bedacht dat de zogenaamde ontwikkelingslanden ontwikkeld moeten worden, maar als die landen op den duur net zo ontwikkeld zouden zijn als de westerse, dan gingen we allemaal failliet. Er valt hier dus niets te ontwikkelen. Voor God bestaat zo iets als de Nederlandse staat ook niet. Het gaat om de individuele mens. En God roept die individuele mens op zich te onderwerpen aan dat Ene wat onveranderlijk is.

Vergelding

God kent niet alleen de toekomst, Hij maakt de toekomst. Wat er van ons verwacht wordt, is dat wij in deze ontrouwe wereld trouw zijn aan de Waarheid. Dat zal door Hem beloond worden. Als die vergelding er niet zou zijn, was er geen enkele reden om daaraan trouw te zijn. Of je moest het al uit hobby doen, maar dat heeft geen enkele zin. Alles verdwijnt immers toch. Wij doen dat omdat we van de Heer heerlijkheid verwachten. Dat staat ook in 2 Kor. 1: 21.

- 21 Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God;
- 22 Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.

Bevestigen, zalven en verzegelen = vaststellen.

Het is een werk dat God aan Zijn Zoon doet en eventueel ook aan ons. Hij wil dat doen en doet Hij het niet of niet goed, dan is dat gewoon je eigen schuld. Je zou in de eerste plaats tot geloof komen, maar daar blijft het niet bij. Daarna is het doorgaan en kennis nemen van Gods plan, dat is kennis van Christus en Zijn Woord.

Dat is ook precies wat God in ons wil doen: ons die kennis bijbrengen. Het vergaren van die kennis zou dan ook de inhoud van ons leven behoren te zijn. Het Woord van God zou bepalend zijn in ons leven, sterker nog, dat zóu ons leven moeten zijn. ("Ik ben een zwerver, op reis naar de feestzaal".) Zwerven is niet altijd leuk, hoewel het ook z'n prettige kanten heeft. Waar het om gaat, is dat je weet waar je uiteindelijk terechtkomt.

Wij zouden ons onderwerpen aan Hem Die gesproken heeft. Hij heeft ook over oordeel gesproken, maar heeft daar zelf voor betaald. Dat Woord is er al sinds Adam. Dat Woord is het enige wat zekerheid geeft in je leven. Het spreekt niet primair over vergankelijkheid en oordeel, maar juist over de beloften van onvergankelijkheid. En waar wij komen tot de Redder van deze wereld, daar zullen wij behouden worden en onvergankelijk leven ontvangen.

We moeten in dit leven zo vaak keuzes maken. Waar kiezen we dan voor, voor de oude mens of voor de Waarheid? Waar we kiezen voor de Waarheid, is dat tot eer en heerlijkheid van God, maar ook voor onszelf.

Uitwerking van het Woord

2 Kor. 1: 20   Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.

De Zoon van God is het onderwerp van het Woord van God. Dat Woord is in zichzelf niet ja en amen, maar dankzij Degene over Wie dat Woord gaat, is het ja en amen. Dank zij Hem zijn er beloften en in Hem worden al die beloften vervuld.

2 Kor. 1: 21   Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God;
22   Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.

Vers 21 en 22 drukken uit wat het Woord voor uitwerking op ons heeft. De beloften Gods zijn de uitdrukking van wat God in ons doet, in gelovigen, maar ook in de mens als zodanig. Vandaar ook deze mystieke uitdrukkingen: bevestigen, zalven, verzegelen en de Geest in onze harten.

Het Woord van God zou uitwerking hebben in de hoorders. Daardoor wordt het Leven, de gedachten Gods aan ons overgedragen. Door na te denken over deze dingen, maken we ze eigen en komen ze tot leven.

Wij creëren niet onze eigen Waarheid, maar vinden die. Wij vinden niet het wiel uit, maar rijden er gewoon mee. Die Waarheid vinden we in het Woord van God. Maken we ons die Waarheid eigen, dan bepaalt die onze identiteit. Dat drukken de woorden van vers 21 en 22 uit.

Als iemand alleen naar het Woord luistert, heeft dat geen enkele uitwerking. Het is gezond om die gedachten over te nemen, ze eigen te maken en eruit te leven, maar het is ongezond om die gedachten alleen maar over te nemen en eruit te leven. Dan is het van buitenaf opgelegd en dat laat het hart vruchteloos, omdat het niet in het hart zit.

Het is altijd al de bedoeling geweest dat de mens zou leven naar het Woord van God, dat in de harten van mensen geschreven zou worden. Men zou echter niet leven volgens de voorschriften en regels, maar volgens het Woord en de beloften.

Valse profeten

- Deut. 13: 1 Wanneer een profeet, of dromen-dromer, in het midden van u zal opstaan, en u geven een teken of wonder;
- 2 En dat teken of dat wonder komt, dat hij tot u gesproken had, zeggende: Laat ons andere goden, die gij niet gekend hebt, navolgen en hen dienen;
- 3 Gij zult naar de woorden van dien profeet, of naar dien dromen-dromer niet horen; want de HEERE, uw God, verzoekt ulieden, om te weten, of gij den HEERE, uw God, liefhebt met uw ganse hart en met uw ganse ziel.
- 4 Den HEERE, uw God, zult gij navolgen, en Hem vrezen, en Zijn geboden zult gij houden, en Zijn stem gehoorzaam zijn, en Hem dienen, en Hem aanhangen.
- 5 En diezelfde profeet, of dromen-dromer, zal **gedood** worden; want hij heeft een afval gesproken tegen den HEERE, uw God, Die ulieden uit Egypteland heeft uitgevoerd, en u uit het diensthuis verlost; om u af te drijven van den weg, dien u de HEERE, uw God, geboden heeft, om daarin te wandelen. Zo zult gij het **boze** uit het midden van u wegdoen.

Wanneer = mocht er komen staan te gebeuren dat.

Wanneer iemand die zich voor een profeet uitgeeft, wonderen en tekenen doet, dan hoeft dat niet van God te komen. De beoordeling of iets van God komt, is niet of iemand wonderen en tekenen doet, maar of hij de woorden van God spreekt. Als die woorden niet kloppen, komt het niet van de Heere en dus moet zo iemand gedood worden.

JEHOVAH heeft wonderen en tekenen gedaan bij de uittocht uit Egypte. Die wonderen hoeven niet herhaald te worden. Overigens doen er over de uittocht zoveel verhalen de ronde, maar er zijn maar weinigen die het echt geloven. Niettemin is het een historische gebeurtenis. Dat blijkt ook uit opgravingen. Datzelfde geldt ook voor de verwoesting van Sodom en Gomórra. Die steden lagen niet in het dal, maar aan het dal. Dus niet in de Dode Zee, maar daaraan. Het waren stenen steden en men heeft er asresten van gevonden. Helemaal verbrand dus, precies zoals de Bijbel verhaalt. Dat zijn feiten die bepalend zijn geweest voor de heilsgeschiedenis. Die tekenen zijn er gewoon.

Wie er ook een wonder doet, een wonder is niet noodzakelijk van God afkomstig. Ze kunnen nu eenmaal ontstaan door ons eigen gebrekkig voorstellingsvermogen. Als we iets niet begrijpen, is het een wonder. Maar ook de satan doet wonderen en Jannes en Jambres deden het in het verleden ook. Dat betekent allemaal niets.

Het genezen worden van kwalen is niet zo verwonderlijk. Als je weet hoe het komt dat je ziek bent, dan kun je ook genezen. De "gezonde woorden Gods" hebben echt niet alleen maar te maken met geestelijke dingen, ze gelden voor heel ons leven.

In deze dagen zou het eerder andersom zijn. Als het een wonder is, dan moet het welhaast van de duivel komen. De eerste norm is: de inhoud van het Woord. Wat er verder ook mee gepaard gaat, het gaat om het Woord.

De Bijbel is een logisch Boek. Het is één harmonisch geheel. Ons denken is smal en reikt niet ver, maar de Bijbel is breed en reikt ook veel breder dan wij voor mogelijk houden. Wij zijn verantwoordelijk om te onderzoeken of de dingen die ons over de Bijbel geleerd worden, ook alzo zijn.

Als het gaat om het dienen van iemand anders dan JEHOVAH, dan hebben we dus te maken met mensen of met de satan. Waarom gebruiken de Joden de Naam JEHOVAH niet? Wie dienen ze dan? Niet de God van de Bijbel. Hun predikers vallen dus ook in de categorie van Deut. 13. Ze doen alsof ze in Mozes geloven, maar het is niet zo, want anders zouden ze ook in Jezus Christus geloven.

- Joh. 5: 44   Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt?
45   Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij den Vader; die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt.
46   Want indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.
47   Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?

(Dat is toch wel erg wrang, een religie die vrijwel geheel gebaseerd is op de boeken van Mozes, blijkt geen enkele inhoud te hebben. Men leeft er wel uit, maar gelooft het niet. Geloofden ze de woorden van Mozes wel, dan zouden ze ook in Jezus Christus geloofd hebben.)

Doodslag

- Deut. 13: 6   Wanneer uw broeder, de zoon uwer moeder, of uw zoon, of uw dochter, of de vrouw van uw schoot, of uw vriend, die als uw ziel is, u zal aanporren in het heimelijke, zeggende: Laat ons gaan, en dienen andere goden, die gij niet gekend hebt, gij noch uw vaderen;
7   Van de goden der volken, die rondom u zijn, nabij u, of verre van u, van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde;
8   Zo zult gij hem niet ter wille zijn, en naar hem niet horen; ook zal uw oog hem niet verschonen, en gij zult u niet ontfermen, noch hem verbergen;
9   Maar gij zult hem zekerlijk doodslaan; uw hand zal eerst tegen hem zijn, om hem te doden, en daarna de hand des gansen volks.
10   En gij zult hem met stenen stenigen, dat hij sterve; want hij heeft u gezocht af te drijven van den HEERE, uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgevoerd heeft.
11   Opdat gans Israëel het hore en vreze, en niet voortvare te doen naar dit boze stuk in het midden van u.

Het dienen van andere goden of het promoten daarvan, is niets anders dan doodslag. Het Woord van God is Geest en leven en als er dus iets anders geleerd wordt, is dat gewoon doodslag. De hoorder wordt zo vermoord. Als je JEHOVAH niet wilt aanbidden, nou Alla(h). Hij wilde zich boven God stellen en zo aanbeden worden. Maar, óf men is trouw aan het Woord van God, óf men dient andere goden. Dat laatste betekent je dood. Het is ook een zaak van leven en dood. Het is allemaal niet vrijblijvend, maar bloedserieus.

Hoe vaak is het niet gebeurd dat er predikers kwamen die opriepen om andere goden te dienen. Er was dan nooit iemand die stenen oppakte om die prediker te doden. Dat gebeurde wel in de dagen van de Heere Jezus, maar dan ten gevolge van de juiste prediking. Valse prediking wordt niet door God getolereerd en het is onze verantwoordelijkheid om er alert op

te zijn. Daarbij gaat het niet alleen om het dienen van beeldjes, maar veel meer om de filosofie die erachter zit.

Bovendien verzint men andere goden met de Bijbel in de hand. Denk maar aan de mormonen. Zo doet de Maitreya ook. De Bijbel mag best blijven. Niemand leest hem immers nog. Helaas gebeurt het onder christenen ook. Het lijkt op de Goede, maar het blijkt de verkeerde te zijn.

PROFEET en profeet

- Deut. 18: 15 Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult gij horen;
- 16 Naar alles, wat gij van den HEERE, uw God, aan Horeb, ten dage der verzameling, geëist hebt, zeggende: Ik zal niet voortvaren te horen de stem des HEEREN, mijns Gods, en ditzelve grote vuur zal ik niet meer zien, dat ik niet sterve.

Er zou een Profeet komen zoals Mozes en naar Hem zou men horen. Op de Sinai zei het volk: "Hou op, opdat ik niet sterve". Het wachten was op een andere boodschap, één die ze wel verdragen konden.

- Joh. 1: 17 Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden.

Men kon de wet niet verdragen, daarom was het wachten op genade en waarheid. Met het komen van die genade en waarheid door Jezus Christus, is meteen de wet te niet gedaan.

- Deut. 18: 18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.

Uiteraard gaan deze woorden over de komst van de Heere Jezus (zie ook Hand. 3: 13 - 23).

- Deut. 18: 20 Maar de profeet, die hoogmoediglijk zal handelen, sprekende een woord in Mijn Naam, hetwelk Ik hem niet geboden heb te spreken, of die spreken zal in den naam van andere goden, dezelve profeet zal sterven.

Waaruit bestaat de hoogmoed van die profeet? In: "Alzo zegt de HEERE". Maar de HEERE spreekt niet. Hij had moeten zeggen: "Alzo zeg ik, of Allah, of Mormon".

Als de Heer niets gezegd heeft, is het afgoderij en komt het uit één van de vele straatjes van de duivel. Dat is altijd zo als er iets gesproken wordt wat in tegenspraak met de Bijbel is. Als het in overeenstemming met Gods Woord is, zeg je wel: "De Bijbel zegt....".

Wat is Waarheid

- Deut. 18: 21 Zo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet gesproken heeft?

Hoe moet een mens weten of het het Woord van God is?

Deut. 18: 22 Wanneer die profeet in den Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken heeft; door trotsheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vrezén.

Als dat woord niet geschiedt, heeft de Heer het ook niet gesproken. Goden worden geacht goden te zijn, omdat ze geacht worden de toekomst te kennen. Als iets niet uitkomt, is het dus afkomstig van de afgoden.

Waarom zouden wij in het Woord van God geloven? Omdat dat Woord, tevoren gesproken, ook in het verleden geschied is. Evenzeer zullen de woorden die over de toekomst gaan dus ook vervuld worden. Als je je steeds maar blijft afvragen of het Woord van God wel waar is, dan is dat tamelijk stompzinnig. Vervulde profetie in het verleden is de beste garantie voor de waarheid van het Woord van God.

Denk in dat geval maar eens aan Daniël, aan de profetieën over de opeenvolgende rijken. Wij leven na de vervulling van die geschiedenis, maar niemand gelooft het. Daarom gelooft men ook niet dat het boek Daniël door Daniël zelf geschreven is. Dat moet veel later gebeurd zijn, na de vervulling van die profetieën. Daniël had dat nooit kunnen weten.

Men wil gewoon niet aanvaarden dat de God van de Bijbel de echte God is. Maar Hij kijkt uit het "raam" en overziet de toekomst. Hij spreekt daarover, juist om ons moed te geven. Zo hebben wij hoop voor de toekomst. De Bijbelschrijvers belazeren de boel niet om ons hoop te geven, want ze vertellen het Woord van God. De 6000 jaar geschiedenis die achter ons ligt, geeft toch echt wel voldoende bewijs voor het bestaan van de levende God. Andere informatie komt van de leugenaar en moordenaar van den beginne.

Jer. 23: 16 Zo zegt de HEERE der heirscharen: Hoort niet naar de woorden der profeten, die u profeteren; zij maken u ijdel; zij spreken het gezicht huns harten, niet uit des HEEREN mond.

Jeremia 23 kondigt een oordeel aan over de slechte herders. Je kunt dus maar beter geen herder zijn dan een slechte.

Natuurlijk is het zo, dat als het Woord van God gesproken wordt, het ook uit het hart moet komen, maar niet als bron. Het hart fungeert daarbij hoogstens als pijpleiding. De bron van dat Woord behoort niet uit het hart te komen, maar uit het Woord van God.

Toen en nu

De dagen van Jeremia lijken heel veel op de tijd waarin wij leven. Het grootste deel van de Joden was en is in ballingschap en een klein deel woonde en woont in Jeruzalem. Toen wilden ze JEHOVAH niet dienen en nu nog niet.

Toen leek het erop dat de definitieve verwoesting van Jeruzalem zou komen en dat predikte Jeremia ook. De valse profeten zeiden: "Als je maar genoeg tot de HEERE bidt, zal het allemaal wel goed komen". Uit de Psalmen blijkt immers ook dat God voor hen zou zorgen! Daarom ging men tot Jeremia en vroeg: "Bidt tot God voor ons". Dat lijkt op een vooruitgang, maar is het niet. Natuurlijk prediken de valse profeten de dingen die het volk wil horen en natuurlijk gunnen wij het de Joden ook, maar het is niet het Woord van God. Volgens dat Woord zou de stad Jeruzalem verwoest worden.

Datzelfde Woord geldt ook voor deze tegenwoordige tijd. Waarom? Omdat zij zich ook nu niet bekeren tot de Heere. Bovendien is het daar nu ook veel te laat voor. Niet voor die bekering, maar wel voor het ongedaan maken van die profetie. Nu kan men beter prediken dat ze uit Jeruzalem moeten gaan.

Als je doet wat dr. Schuller zegt, dan wordt het misschien wel wat in je leven, maar dat leven is zo kort. Men zou beter de eer van God zoeken en daardoor eer ontvangen. Dat bereiken we niet door allerlei filosofieën, maar door de beloften Gods. Die beloften hebben we. Daarom kunnen we ook rustig zingen: "Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heeren hand".

God heeft gesproken en daar leven we uit. Dat Woord is garantie voor oordeel, maar ook voor wat Hij tot stand zal brengen.

Recht; oordeel en genade

Jer. 23: 5   Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige *SPRUIT* zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde.

De Profeet als Mozes kennen we als de Spruit van David. Die zal als Koning regeren. Hij zal recht doen. Wij hebben geen rechten, geen recht op werk, of recht op een uitkering, of wat voor recht dan ook. Recht is niet wat wij zelf bepalen, maar wat wij krijgen van hogerhand, van Hem Die recht en gerechtigheid zal doen op de aarde.

Het recht brengt een oordeel over degene die wel het Woord van God hoorde, maar het niet wilde. Of over degene die wel de gedachten van God hoorde, maar in alle hoogmoed zijn eigen gedachten daarvoor in de plaats zette.

Het recht van God brengt niet alleen oordeel. Hij heeft het zondeprobleem opgelost voor iedereen en eenieder die in Hem gelooft, krijgt op grond van dat geloof genade.

2. SATAN EN DE MENS TEGENOVER GOD

Het heilswerk van God

Gen. 3: 15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Dit is een uitspraak over de slang enerzijds en het zaad der vrouw anderzijds. Deze profetie is uiteindelijk vervuld in de dood en opstanding van de Heere Jezus Christus. Maar ja, zo stond het ook al in de sterrenbeelden, het plaatjesboek dat meegegeven werd aan deze wereld. Daarin wordt het heilswerk van God uitgebeeld.

Psalm 19: 2 De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk.
3 De dag aan den dag stort overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan den nacht toont wetenschap.

Die wetenschap is niet ontstaan in Babel. Men denkt altijd dat de Joden die wetenschap overgenomen hebben van de Babyloniërs. Dat is natuurlijk niet zo, want die wetenschap is er al sinds het begin der tijden. God heeft die lichten gemaakt tot tekenen en tot gezette tijden en tot dagen en jaren (Gen. 1: 14).

De slang

In Genesis 3 wordt de geschiedenis van de zondeval verhaald, maar in die geschiedenis wordt de situatie van de hele mensheid uitgetekend. De slang speelt daarin een belangrijke rol. Die slang hoeft in principe niet de satan te zijn. In die slang wordt de functie uitgebeeld van degene die de slang is. Hij is de koning over de stoffelijke wereld en sinds Genesis 1 is de satan dat. Slang kan ook "stralende" of "lichtende" betekenen. Nu is de satan nog de god van deze eeuw, maar het wachten is natuurlijk op de verhoogde Slang, Jezus Christus, onze Heere.

Gen. 3: 1 De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs?
2 En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten;
3 Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.
4 Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven;
5 Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.
6 En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.
7 Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechttten vijgenboombladeren samen, en maakten zich schorten.

- 8 En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs.
- 9 En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij?
- 10 En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.
- 11 En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van dien boom gegeten, van welken Ik u gebood, dat gij daarvan niet eten zoudt?
- 12 Toen zeide Adam: De vrouw, die Gij mij gegeven hebt, die heeft mij van dien boom gegeven, en ik heb gegeten.
- 13 En de HEERE God zeide tot de vrouw: Wat is dit, *dat* gij gedaan hebt? En de vrouw zeide: De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten.
- 14 Toen zeide de HEERE God tot die slang: Dewijl gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt boven al het vee, en boven al het gedierte des velds! Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen uws levens.
- 15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.
- Gen. 3: 1 De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs?
- 2 En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten;

De slang heeft gesproken. Dat gaat er bij velen natuurlijk niet in. Niettemin, zo staat het geschreven in het Woord van God, dus waarom zou het dan niet waar zijn? Het gaat er overigens ook niet zozeer over dat de slang gesproken heeft, maar wat hij te vertellen had. Dat geldt ook voor God. Prof. Kuitert schrijft in zijn boek "Het algemeen betwijfeld christelijk geloof", dat alles wat wij van boven weten, van beneden hebben. De mensen hebben zich dus zelf een god gemaakt. Dat is grote onzin, want alles wat wij weten van boven, hebben wij van boven. En ook hier geldt: het gaat er niet eens zozeer om dat God gesproken heeft, maar wat! Maar ja, het één gaat natuurlijk niet zonder het ander.

Het midden

- Gen. 3: 3 Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.

De vrouw stelt "abusievelijk" vast dat de boom der kennis van goed en kwaad in het midden van de hof staat. Van oudsher is dat wat in het midden staat dominant. Denk aan China = land van het midden. Ook de Meden = het Midden. Zo is het ook met het midden van de hof. De Joden hebben uitgevonden dat zowel de boom der kennis, als de boom des levens in het midden stonden en uit dezelfde wortel groeiden. Omdat de boom der kennis van goed en kwaad een beeld is van de wet, staat die boom dus toch in het midden. De wet heerst immers in deze schepping. Voor ons echter staat die boom allang niet meer in het midden, want wij leven niet meer onder de wet, maar onder de genade. Dat betekent dat wij deel uitmaken van een nieuwe schepping en in die nieuwe schepping

staat de boom des Levens in het midden. Die boom is een beeld is van Jezus Christus. Wij eten van die Boom.

- Psalm 1: 1 Welgelukzalig is de Man, Die niet wandelt in de raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit in het gestoelte der spotters;
2 Maar Zijn lust is in des HEEREN wet, en Hij overdenkt Zijn wet dag en nacht.
3 Want Hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat Hij doet, zal wel gelukken.

Die man is Jezus Christus. Hij is de Boom des Levens en van Zijn vrucht mogen wij eten.

De onsterfelijkheid der ziel

- Gen. 3: 4 Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven;
5 Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.

De ogen opendoen = leven. Eén van de christelijke mythen is die van de onsterfelijkheid der ziel. De Bijbelse leer is, dat de ziel die zondigt, zal sterven (Ezech. 18: 4, 20). Die mythe komt dus van de slang. De mens is een ziel en de mens zal dus sterven. Die mens heeft van nature geen eeuwig leven. Dat hij eeuwig leven heeft, wordt hem wijsgemaakt door alle religies: het leven houdt eens op, maar gaat weer verder in iets anders. De duivel zorgt wel voor de argumenten. Zo is de leer der reïncarnatie uitgevonden, het opnieuw in het vlees geboren worden. Er zijn genoeg voorbeelden van mensen die zich nog van alles kunnen herinneren uit een vorig leven. Die zogenaamde herinneringen komen niet van henzelf, maar van de demonen. Zodra iemand gestorven is, trekt de demon uit die mens en nestelt zich, met al zijn herinneringen, weer in een ander.

"Gijlieden zult den dood niet sterven" is een puur duivelse leer. Een mens moet tot wijsheid komen, tot zelfvolmaking. Zo groeit hij steeds verder op tot een volmaakt mens. Dat is de leer van de duivel. Je moet er ook niet aan denken dat alle mensen eeuwig zouden blijven leven. Dan zou het voor eeuwig een puinhoop blijven. Nee, opgeruimd staat netjes.

Wet en religie

- Gen 3: 6 En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijze, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.
7 Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgenboombladeren samen, en maakten zich schorten.

Een uiterst laconiek verslag. Ze aten van de boom, hun ogen werden geopend en ze schaamden zich. Ze zagen dus iets, maar wat? Zichzelf.

Religie in het algemeen confronteert de mens niet met God, maar brengt hem tot kennis van zichzelf. Sommigen hebben dat ook geconstateerd en zijn tot de conclusie gekomen dat het Gods wil is dat de mens zichzelf leert kennen.

Heidelbergse Catechismus, Zondag 2, vraag 3. Waaruit kent gij uw ellende? uit de wet Gods!

Het kennen van voorschriften en regels heeft als resultaat dat de mens zich voor zichzelf moet schamen. Hij is niet in staat om te voldoen aan de eisen van de wet. De mens probeert het wel,

omdat hij het alternatief niet wil aanvaarden. Als je niet wilt toegeven dat je er niet toe in staat bent, blijf je het toch gewoon proberen. Je doet je best. Maar wat is dat nou, je best doen? Tot hoever gaat dat?

Elke generatie is weer trots op wat zij heeft bereikt, maar telkens worden er nieuwe doelstellingen gemaakt. Het verandert altijd maar weer en blijkt niets anders dan lucht te zijn. Maar wie wil dat nu weten?

Kijk naar de evolutietheorie. Die is precies het tegenovergestelde van de wet van Murphy. Men zoekt zich al generaties lang suf naar argumenten ter bevestiging van die theorie. Maar in feite geldt evolutie alleen voor de mens, totdat de aderverkalking toeslaat.

Vijgenboombladeren

Haute couture komt uiteindelijk voort uit de gêne van de mens. Zo wordt de rottigheid bedekt. Achter al die grote woorden van de mens die zich heel wat voelt, schuilt een armzalig hoopje ellende, zonder enige toekomstverwachting.

De vijgenboom is een uitbeelding van de ontwikkeling in de wereld. De vijgenboom blijkt heel vaak onvruchtbaar te zijn. In deze wereld bestaat ook geen vruchtbaarheid. Alles is in zichzelf onvruchtbaar.

"Zacheüs, kom eruit", riep de Heere Jezus (Lukas 19: 5). Dat geldt ook voor ons. Kom uit deze wereld, met al haar filosofieën.

De vijgenboom is ook een beeld van de wet. De wet brengt ook geen vrucht voort, sterker nog, de wet is een bediening des doods (2 Kor. 3: 7). De Joden doen niets anders dan het aaneenrijgen van vijgenbladeren, maar iedereen weet dat het een keer herfst wordt.

Zacheüs is een beeld van de 10 stammen. Zij worden opgeroepen uit het Jodendom te gaan en zich niet onder de wet te laten plaatsen.

Wie verbergt zich

Gen. 3: 8   En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs.

Wie verbergt zich? God? Later wel, maar het begint ermee dat de mens zich verbergt. Hij heeft ook een berg te verbergen. Religie heeft geen ander doel dan zich te verbergen voor God. De mens plaatst zich onder een bedekking, opdat hij toch maar vooral niet met God te maken zal krijgen. Het is immers doodeng om voor de levende God te staan.

Daarom wordt er ook zo op los gefilosofeerd. Zo van: "Heb niet het lef te zeggen dat je bekeerd bent. Dat gaat zo maar niet. De afstand tussen God en mens is veel te groot, die kun je zomaar niet overbruggen".

Godsdienst heeft geen andere functie dan God zover mogelijk weg te redeneren en te abstraheren. Toch is het maar één stap tot Jezus. Waarom die dan niet gezet?

Gen. 3: 9   En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij?
10   En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

Waar is die mensheid nou helemaal? Zij kunnen God kennen, maar Hem kennende, hebben zij Hem niet gedankt (Rom. 1: 21). Zij hebben God vervangen door de mens en de dieren.

- Rom. 1: 21 Omdat zij, God kennende, *Hem* als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden;
- 22 Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden;
- 23 En hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende *gedierten*.

En als de mens dan toch zo nodig God los wil laten, nou, dan laat God ook de mensen los. Maar pas nadat de mensheid zich al 4000 jaar lang voor God verborgen had.

Men is er zich heel goed van bewust dat God roept, maar men geeft er geen gehoor aan. Zo werkt dat in de orthodoxie. "We zijn te zondig om zomaar aan Gods oproep gehoor te geven. En heb niet het lef om zomaar deel te nemen aan het Avondmaal, want dan krijg je de ouderlingen op de koffie". Zo wordt er vaak geredeneerd.

Christus kleedt

Adam had niets om aan te trekken, maar dat hoefde ook niet. Wij hoeven ons niet voor God te schamen, want God zal ons Zelf overkleden. Zo zingen wij dat ook in onze liederen. Maar als je van de Heer een kleed krijgt, dan moet je wel je eigen kleed afleggen, zo je die al hebt. De Heer kleepte de mens met geitenvellen. Dat vel kom je ook in de mythologie tegen. Jason = Jehoshua. Hij en de argonauten gingen op zoek naar de gulden vlies, dat is een schaapsvacht, op zoek naar eeuwig leven. Eerst moesten ze de veelkoppige slang verslaan. Men is op zoek naar eeuwige heerlijkheid, maar omdat men niet toe wil geven dat je die heerlijkheid alleen van God kunt krijgen, gaat men op zoek naar iets anders. Dat geeft nooit bevrediging. De gouden schaapsvacht is een beeld van Christus en Hij zal ons deelgenoot van Hem maken. Hij bekleedt ons.

- Gen 3: 11 En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van dien boom gegeten, van welken Ik u gebod, dat gij daarvan niet eten zoudt?
- 12 Toen zeide Adam: De vrouw, die Gij mij gegeven hebt, die heeft mij van dien boom gegeven, en ik heb gegeten.
- 13 En de HEERE God zeide tot de vrouw: Wat is dit, *dat* gij gedaan hebt? En de vrouw zeide: De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten.

Hoe weet je dat je naakt bent? Zeker de verkeerde kant opgekeken. Zo kom je tot kennis van jezelf, in plaats van tot kennis van God. Bovendien, het was de schuld van de vrouw, of van de slang. De ander krijgt altijd de schuld. Maar wij zouden ons laten vinden door Hem Die gekomen was om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was (Luk. 19: 10)

- Hebr. 3: 7 Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort,
- 8 Zo verhardt uw harten niet, gelijk *het geschiedt is* in de verbittering, ten dage der verzoeking, in de woestijn;

De variant is: "En laat u kleden". Je hoeft je niet te schamen voor hem Die het beter weet dan jij.

Het Proto-Evangelie

- Gen. 3: 14 Toen zeide de HEERE God tot die slang: Dewijl gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt boven al het vee, en boven al het gedierte des velds! Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen uws levens.
- 15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Dit wordt ook wel het Proto-Evangelie genoemd.

In vers 14 wordt een vloek uitgesproken over de mens en vers 15 geeft de belofte dat de satan overwonnen zal worden. Dat is inmiddels gebeurd in de dood en opstanding van de Heere Jezus Christus.

Het gaat er niet om dat wij nu zo goed ons best zouden doen, maar het gaat om Hem, Die de satan vermorzeld heeft.

Er is maar één God

- Jes. 41: 1 Zwijgt voor Mij, gij eilanden! en laat de volken de kracht vernieuwen; laat ze toetreden, laat ze dan spreken; laat ons samen ten gerichte naderen.

Dit hoofdstuk heeft als algemene strekking dat er maar één God kan zijn.

Hoe zit dat met de godsdienst? Wil de ware God opstaan?

- Jes. 41: 2 Wien heeft van den opgang dien rechtvaardige verwekt? heeft hem geroepen op zijn voet? de heidenen voor zijn aangezicht gegeven, en gemaakt dat hij *over* koningen heerste? heeft ze zijn zwaard gegeven als stof, zijn boog als een voortgedreven stoppel?
- 3 Dat hij ze najaagde en doortrok met vrede, door een pad, hetwelk hij met zijn voeten niet gedaan had?
- 4 Wie heeft dit gewrocht en gedaan, roepende den geslachten van den beginne? Ik, de HEERE, Die de Eerste ben, en met den Laatste ben Ik Dezelfde.

Dit zijn algemene uitspraken over de beloften Gods en de vervulling daarvan. Daar bestaat geen twijfel over. Hij is de Eerst en de Laatste, de Alpha en de Omega. Er is maar één God.

- Jes. 41: 6 De een hielp den ander, en zeide tot zijn metgezel: Wees sterk!

Waar houdt de mens zich mee bezig?

- Jes. 41: 7 En de werkmeester versterkte den goudsmid; die met den hamer glad maakt, dien, die op het aambeeld slaat, zeggende van het soldeersel: Het is goed; daarna maakt hij het vast met nagelen, dat het niet wankele.

Ze maken een afgodsbeeld en bedrijven afgodendienst. Ze spijkeren dat afgodsbeeld vervolgens vast op de schoorsteenmantel, want ze zijn bang dat het kring wegloopt (een kring is een dood dier). Het is een zelfgemaakte god en daarna geconserveerd. Dat is religie. Je komt er niet meer onderuit.

De Heere zal er echter voor zorgen dat hij voor de Zijnen zorgt.
Maar hoe weet je nu dat dit het Woord van God is?

- Jes. 41: 21   Brengt ulieder twistzaak voor, zegt de HEERE; brengt uw vaste bewijsredenen bij, zegt de koning van Jakob.
22   Laat hen voortbrengen en ons verkondigen de dingen, die gebeuren zullen; verkondigt de vorige dingen, welke die geweest zijn, opdat wij het ter harte nemen, en het einde daarvan weten; of doet ons de toekomstige dingen horen.
23   Verkondigt dingen, die hierna komen zullen, opdat wij weten, dat gij goden zijt; ja, doet goed, en doet kwaad, dat wij verbaasd staan, en te zamen toezien.

Dat kunnen ze niet, de toekomst voorspellen, ook Nostradamus niet. De Enige die de toekomst kan voorspellen, is de echte God van hemel en aarde. Dat is de God van de Bijbel.

- Jes. 42: 9   Ziet, de voorgaande dingen zijn gekomen, en nieuwe dingen verkondig Ik; eer dat zij uitspruiten, doe Ik ulieden die horen.

De Heer kondigt steeds aan wat Hij zal doen, maar de mens luistert niet. Dat komt hoofdzakelijk door hoogmoed. Hij maakt ons niet alleen de historie bekend, maar ook het waarom daarvan. Per slot van rekening is het His story. Bovendien voorspelt Hij de toekomst.

God spreekt nu niet meer rechtstreeks tot de mens, maar dat neemt niet weg dat Hij ons alles gegeven heeft wat we nodig hebben.

Hij zou ons trekken uit deze tegenwoordige boze eeuw, tot Zijn wonderbaar Licht en wij willen ons onderwerpen aan Hem Die gesproken heeft. Dat is geen arrogantie, maar onderwerping.

De natuurlijke mens is dood door de misdaden en de zonden (Efeze 2: 1), maar de nieuwe mens is levend door de genade van God in Jezus Christus, Die ons verlost heeft en gemeenschap tot stand bracht tussen God en mens. Uit die vervulling van de beloften mogen wij vandaag de dag leven. Gode zij dank.

De eerste beloften

De eerste belofte in de Bijbel is die van Genesis 1: 3

- Gen. 1: 3   En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht.

In het Hebreeuws hebben de werkwoordsvervoegingen in de praktijk geen enkele betekenis. De werkwoorden kun je op allerlei manieren vervoegen (zie bijv. 2 Kor. 4: 6).

- 2 Kor. 4: 6   Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om *te geven* verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus

Dat is ongetwijfeld een verwijzing naar Genesis 1: 3.

De volgende belofte is die van het Proto-Evangelie.

- Gen. 3: 14 Toen zeide de HEERE God tot die slang: Dewijl gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt boven al het vee, en boven al het gedierte des velds! Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen uws levens.
- 15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Die belofte heeft de eeuwen door een rol gespeeld in de gedachten van de (gelovige) mens. Het is ook het hoofdthema van alle mythologie. De verhalen die het dichtst bij de Bijbelse waarheid staan, worden ook het meest gekoesterd. Waarom blijven sprookjes e.d. de mensen bij? Omdat ze allemaal gaan over de overwinning van het goede op het kwade.

Bijvoorbeeld: de prins zal de prinses wakker kussen, of: "Mens, gij die slaapt, wordt wakker!". Lees de sprookjesboeken van Andersen en Grimm maar eens. Die sprookjes spreken over waarheid.

De mens weet dat er wat is, maar als het om echte Waarheid gaat, schuift hij dat aan de kant en neemt zijn toevlucht tot sprookjes of iets dergelijks.

Last van de duivel?

De duivel is inmiddels overwonnen, maar men heeft nog zoveel last van hem. Dat is een ontkenning van de overwinning op de satan. Het is dus geen excuus voor je eigen wangedrag. Bovendien als je echt last hebt van de satan, nou gefeliciteerd! Want als je geen geestelijke strijd hebt, wordt het toch wel een beetje bedenkelijk. Maar echt last? Wij staan in de overwinning, ook als we de duivel tegenkomen. We leven wel in deze wereld, maar zijn onttrokken aan de macht van de god van deze eeuw. De duivel regeert, maar niet over ons. Daarmee is de belofte uit Genesis 3 aan ons vervuld.

- Gal. 4: 4 Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;
- 5 opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, *en* opdat wij de aanstelling tot zonen verkrijgen zouden.

Die volheid des tijds is al gekomen. Dit vers is een rechtstreekse verwijzing naar Gen. 3: 15. De boom der kennis is een uitbeelding van de wet. Het Zaad der vrouw is gekomen op een moment dat de boom der kennis midden in de hof stond, opdat Hij degenen die daarvan gegeten hadden, verlossen zou. Dat Zaad is de Zoon van God.

Demonstratie

Het leven onder de wet wordt hier geplaatst als het leven onder de macht van satan, hoewel de wet van God afkomstig is.

De menselijke filosofie zegt dat de mens wet nodig heeft, maar de Bijbel leert anders. Wet zou van Godswege in de harten van mensen geschreven worden. Opgelegde beginselen leiden tot niets. Waarom dan toch de wet? Om dat te demonstreren.

Waarom gaf God een koning? Omdat Israël dat zo graag wilde. God stemde daarmee in, maar het moest wel een koning zijn naar Gods beginselen. Hij gaf die koning aan Israël, maar nam hem ook weer weg. Dat had David ook kunnen doen. Hij had daar meermalen de gelegenheid voor, maar deed het niet omdat Saul een gezalfde des Heeren was.

Waar heeft dat koningschap toe geleid? Tot niets. Het hele volk kwam tot ongelof en dat leidde uiteindelijk tot de vervallen hut van David.

De filosofie dat de mens van nature goed is en dat het onder leiding van een koning daardoor allemaal wel goed komt, is gewoon niet waar. In de mens woont nu eenmaal geen goed. Dat werd op duidelijke wijze gedemonstreerd toen God aan Israël de wet en een koning gaf.

Het evangelie van de satan

De mens moet verlost worden van al die wetten en filosofieën, want die zijn de uitwerking van het evangelie van de satan. Dat is het evangelie van het ik.

Maar wie zichzelf zal verliezen, die zal behouden worden.

Kol 3: 5   Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn.....

Dan volgt er een heel rijtje onbetamelijke dingen dat te maken heeft met het leven naar de oude mens.

Kol. 3: 9   Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken,

10   En aangedaan hebt den nieuwen *mens*, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft.

We zouden worden als kinderen. Die zijn nog niet gevuld met allerlei menselijke filosofie. Je zou niet je eigen ik verbeteren, niet tot goed komen door eigen kracht, niet de wereld proberen te verbeteren.

De duivel van het christendom zal nooit zijn macht over deze wereld kunnen vestigen; die van de Bijbel wel. De duivel van de christenen is er alleen maar op uit narigheid voort te brengen. Al die narigheid is de onmacht van de duivel, want hij wil juist alle volken, mensen, religies e.d. verenigen. De hoofdstad wordt dan Babel, want dat had hij lang geleden al uitgevonden. De duivel is eropuit alle oorlog en ellende uit te bannen. Dat is dan ook de gedachte van de meeste mensen: vrede op aarde, voor het welbehagen van de mens.

Als de mens goed geleefd heeft, gaat hij naar de hemel. Heeft hij niet goed geleefd, dan gaat hij naar de hel, waar de duivel heerst. De duivel heerst daar natuurlijk niet, want hij is helemaal niet in de hel. En als hij daar wel komt, is het omdat hij daar van Godswege gebonden wordt, net als al die anderen.

Voor ons geldt in ieder geval dat de kop van de satan vermorzeld is en dat wij daardoor verlost zijn van de wet. Dat staat in Galaten 4.

De Boom des Levens

Waar de mens zo trots op is, is niets anders dan de werking van het zuurdesem. Zolang hij daarmee bezig is, komt hij niet toe aan het eten van de Boom des Levens. Kun je daar dan van eten? Ja, maar dat kost je wel je leven. Om in de hof te komen, moet je langs de Cherub met het scherpsnijdend zwaard. Hij zal je een kopje kleiner maken, maar tevens nieuw leven geven. Dan eten we niet meer van de boom der kennis van goed en kwaad, van de wet, maar

van de Boom des Levens, dat is Christus. De vrucht van de Boom des Levens zal ons heiligmaken, met als einddoel het eeuwige leven (Rom. 6: 22).

3. HET ZAAD DER VROUW, DE ZOON DES MENSEN

Het Zaad der vrouw

In Genesis 3 wordt het Zaad der vrouw aangekondigd. De mens zou zich voortplanten, met het uiteindelijke doel dat er iemand zou komen die de overwinning behaalt en het eeuwige leven krijgt. Het gaat dus over een Mens, Die de mens terug zou brengen tot God. Dat stond ook al eerder in de Bijbel. Toen God sprak over de mens die Hij zou maken, sprak Hij meteen over die Mens Die in Genesis 3: 15 aangekondigd werd.

- Gen. 1: 26 En God zeide: Laat ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.
- 27 En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.
- 28 En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!
- 29 En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht is; het zij u tot spijze!
- 30 Maar aan al het gedierte der aarde, en aan al het gevogelte des hemels, en aan al het kruipende gedierte op aarde, waarin een levende ziel is, *heb Ik* al het groene kruid tot spijze *gegeven*. En het was alzo.
- 31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.

Laat Ons adam maken. Dat staat in het enkelvoud. Nadat God alles gemaakt had, zag Hij dat het zeer goed was. Een paar dagen later was het al niet meer zeer goed en na de val was het al helemaal niet meer goed. Hoe goed was het dan?

Weinigen twijfelen eraan dat de mens beelddrager Gods is. Als wij voor de spiegel staan hebben we daar bepaald andere ideeën over. Als wij het beeld Gods zijn, hoe aftands moet God dan wel niet zijn? De vraag is dan ook over wie God het nu echt heeft. De mens denkt altijd aan en over zichzelf en logischerwijs denkt hij ook dat Gen. 1: 26 over hem gaat. Toch zou je eigenlijk moeten zeggen: "Dit kan nooit over mij gaan, dus moet hier iemand anders bedoeld worden".

Beelddrager Gods?

God belooft een mens te maken, minimaal één, die heerschappij zou hebben.

- Psalm 8: 2 O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde! Gij, Die Uw majesteit gesteld hebt boven de hemelen.

De Naam des Heeren is niet zo heerlijk op de aarde. Zelfs degenen die geroepen zijn om die Naam te verkondigen, hebben die Naam vergeten, juist vanwege religieuze redenen. Die Naam zou heerlijk moeten zijn en dat zal ook eenmaal gebeuren.

Psalm 8: 3   Uit den mond der kinderkens en der zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, om Uwer tegenpartijen wil, om den vijand en wraakgierige te doen ophouden.

Hij heeft die sterkte niet gegrondvest op degenen die wat bereiken in de wereld, maar op de kinderen en de zuigelingen.

Wie is de wraakgierige? De satan. Hij zal ooit een keer ophouden. Dat vertellen de sterren ook. De slangenhouder is de slangenbedwinger. Die staat aan de hemel. Dat is de esculaap en Hij is de grote Genezer Die de slang beheerst.

Psalm 8: 4   Als ik Uw hemel aanzie, het werk Uwer vingeren, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt;

5   Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt?

Vers 5 is een synoniem parallelisme. Wie of welke mens is dat dan wel? Wie is die mens uit Genesis 1? Wie is die mens die heerschappij zou hebben en naar Gods beeld zou zijn?

Psalm 8: 6   Gij hebt hem een weinig minder gemaakt dan de engelen, en hebt hem met eer en heerlijkheid gekroond?

Die mens is niet bijna goddelijk gemaakt, zoals de NBG vertaling suggereert. Men denkt dat wel en dan is het nog maar één stap tot Jezus en de mens is helemaal goddelijk. Een klein beetje je best doen en het lukt je wel. Goed voor natuur en milieu. Nee, de mens is zo slecht nog niet. Bovendien, door alles wat de mens inmiddels tot stand gebracht heeft, is hij al bijna goddelijk.

Psalm 8: 7   Gij doet hem heersen over de werken Uwer handen; Gij hebt alles onder zijn voeten gezet;

Nogmaals, wie is die mens? De mens in het algemeen is daarin absoluut niet herkenbaar. Men heeft uitgevonden dat de mens oorspronkelijk naar Gods beeld was, maar na de zondeval niet meer. Er staat nergens in de Bijbel dat de mens opeens opgehouden is Gods beeld te zijn, of dat sindsdien roofdieren ineens verscheurende dieren zijn enz.

Zoon des mensen

Psalm 8 is een psalm van David en hij was een directe afstammeling van Adam. Dat staat in de geslachtsregisters. Die hadden tot doel vast te stellen en bij te houden wie de rechtstreekse erfgenaam van Adam was. David was de officiële drager van de titel "zoon des mensen".

Zoon = eerstgeborene of erfgenaam;

Mens = Adam.

Zoon des mensen = zoon van Adam.

David was dat, maar de Heere Jezus ook. Zo noemde Hij Zich ook altijd.

"Zoon des mensen" is de hoogste titel die er op aarde is. Het logo of teken van de zoon des mensen is de zespuntige ster, de ster van David. Het getal 6 is ook het teken van de zoon des mensen, het getal der mensen.

David keek eens in zijn koperen spiegel en zag dat hij niet die mens was die God bedoelde in Gen. 1 en 3. Zijn raadgevers zouden gezegd hebben dat hij het wel was, maar David was zichzelf al een paar keer tegengekomen. Dus schreef hij een psalm. En Petrus zegt dat David geweten heeft van de Zoon Die uit zijn lendenen zou voortkomen. God zei: "Nee David, niet jij, maar een Zoon". Die Zoon zou het werk van God voltooien. Die Zoon is de echte Adam, de echte Zoon des mensen.

- Hand. 2: 29 Gij mannen broeders, het is *mij* geoorloofd vrijuit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag.
- 30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lendenen, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om *Hem* op zijn troon te zetten;
- 31 Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.
- 32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.

Die Zoon zit inmiddels op de troon. Misschien nog niet als Zoon van David of als Zoon des mensen, maar wel als Zoon van God. Dat is een nog hogere titel.

God sprak op voorhand altijd al over Jezus Christus en niet over ons. Het is daarom ook niet: "Wat zegt de Bijbel over ons", maar: "Wat zegt de Bijbel over Christus". In Hebr. 2 wordt duidelijk dat psalm 8 enkel en alleen op Hem van toepassing is.

- Hebr. 2: 5 Want Hij heeft aan de engelen niet onderworpen de toekomstige wereld, van welke wij spreken.

De toekomstige wereld of de toekomstige tijd is inmiddels aangebroken. De beloften zijn vervuld. Die wereld is dus ook niet onderworpen aan de engelen, maar aan een Mens.

- Hebr. 2: 6 Maar iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de Mens, dat Gij Zijner gedenkt, of des mensen Zoon, dat Gij Hem bezoekt!
- 7 Gij hebt hem een weinig minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt Gij Hem gekroond, en Gij hebt Hem gesteld over de werken Uwer handen;
- 8 Alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen. Want daarin, dat Hij Hem alle dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn;

Allemaal geciteerd uit Psalm 8. Die mens is niet jij of ik, maar Eén, namelijk Jezus Christus. Hij is de eerste Adam, de eerste in rang.

Wij zien nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn, omdat Hij in de praktijk maar heel weinig gebruik maakt van Zijn macht. Volgens Petrus is dat zo, omdat Hij lankmoedig is.

- 2 Petr. 3: 9 De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen *dat* traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

Wat wij wel zien, is Jezus met heerlijkheid en eer gekroond.

Hebr. 2: 9 Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.

Wie is dus die Mens? Die Mens is Jezus. Er kan geen misverstand over bestaan. Hij werd minder dan de engelen vanwege het lijden des doods. Volgens Gen. 3: 15 moest Hij immers de kop van de satan vermorzelen.

Hebr. 2: 14 Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel;

Satan had het geweld des doods en die mens zou dat geweld tenietdoen. Dat is gebeurd doordat Hij uit de dood opstond. De laatste vijand die tenietgedaan zal worden, is de dood, maar in principe is dat al gebeurd. Wij maken immers nu al deel uit van Zijn leven. Dat is een onvergankelijk leven. De dood heeft geen macht meer, there is no finish!

Hebr. 2: 15 En verlossen zou al degenen, die met vreze des doods, door al *hun* leven, der dienstbaarheid onderworpen waren.

Hij zou ons in ieder geval van de wet verlossen.

Jezus Christus is Degene Die het beeld Gods is. Dat werd Hij bij Zijn opstanding. Dat staat meerdere malen in het Nieuwe Testament. Bijv. in Hebr. 1: 3.

Hij is de laatste Adam, dwz. de definitieve Adam.

Adam bleek dat beeld niet te zijn. Abraham, David en Salomo ook niet, maar Jezus, de Zoon van David en de Zoon van God was en is het wel. Hij is bovendien de Eersteling van een hele nieuwe menselijke familie.

De Zoon spreekt

Hebr. 1: 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;

God heeft in het verleden, al vanaf het begin, tot de vaderen gesproken. Diezelfde God heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.

"Deze laatste dagen" zijn de dagen vanaf de eerste komst van Christus tot aan Zijn wederkomst. "De laatste dagen" zijn de dagen vanaf Zijn wederkomst tot aan de jongste dag.

Heeft gesproken = Hij is daar niet mee opgehouden, maar is daarmee begonnen en gaat er nog steeds mee door. God spreekt nu door de Zoon en daarom zijn er nu dus ook geen andere profeten meer. De Zoon is de Profeet en Hij spreekt rechtstreeks tot ons en in ons hart. Daarom protesteren mensen vaak zo hevig wanneer ze worden geconfronteerd met het Evangelie.

Het werk van Christus is niet zozeer Zijn dood en opstanding, hoewel dat een groot werk was, maar Zijn tegenwoordige werk! Als je aan een gelovige vraagt wat de Heer voor hem betekent, dan is het antwoord meestal: "Hij is voor mij gestorven". Dat is echter lang geleden. Nu spreekt hij tot ons.

Rom. 1: 16   Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft.....

Het Woord dat Christus tot ons spreekt, is kracht Gods tot zaligheid voor eenieder die gelooft. Velen generen zich voor de Bijbel, maar het is de enige kracht die er is.

De Zoon is de Bouwer

Hebr. 1: 2   Welken Hij gesteld heeft tot Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;

God heeft die Zoon gesteld tot Erfgenaam van het heelal (ta panta). Door Hem heeft Hij de eeuwen (aionen) gemaakt. Die Zoon heeft de wereldgeschiedenis of de heilsgeschiedenis inhoud gegeven. Niet zozeer de algemene geschiedenis, maar de uitwerking van Gods plan. De Engelsen zeggen: His story. Het is Zijn verhaal.

Hebr. 1: 3   Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord *Zijner* kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*;

De Zoon is het afschijnsel van Gods heerlijkheid.

Heerlijkheid is synoniem aan licht. God is Licht en daar waar het Licht ergens naartoe gaat, hebben wij te maken met het werk van de Zoon van God.

Het Hebreeuwse woord "Ben" betekent "zoon", maar ook "bouwer". De Zoon is de Bouwer, de uitvoerder van Gods plan.

De onzienlijke God verklaard

De Zoon is het uitgedrukte Beeld van Gods wezen.

Hij geeft gestalte aan het wezen van God. God is onzienlijk en bewoont een ontoegankelijk licht en kan dus niet gezien worden. Als we toch iets zien, dan zien we de Zoon. Als God hier zou verschijnen, zien wij de Heere Jezus met littekenen in Zijn handen, voeten en zijde. Niets meer, maar ook niets minder.

Joh. 1; 18   Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft *Hem ons* verklaard.

In het vorige vers sprak Johannes over Mozes en die had toch God gezien?

Exo 33: 20   Hij zeide verder: Gij zoudt Mijn aangezicht niet kunnen zien; want Mij zal geen mens zien, en leven.

- 21 De HEERE zeide verder: Zie, er is een plaats bij Mij; daar zult gij u op de steenrots stellen.
- 22 En het zal geschieden, wanneer Mijn heerlijkheid voorbij zal gaan, zo zal Ik u in een kloof der steenrots zetten; en Ik zal u met Mijn hand overdekken, totdat Ik zal voorbijgegaan zijn.
- 23 En wanneer Ik Mijn hand zal weggenomen hebben, zo zult gij Mijn achterste delen zien; maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden.

Wat zag Mozes dus? De achterste delen, de buitenkant. Wij zien ook alleen maar de buitenkant van iemand. Mozes zag dus ook de buitenkant van God, namelijk JEHOVAH. De Heere Jezus is sinds Zijn opstanding drager van de Naam JEHOVAH. JEHOVAH is Degene Die de Christus worden zou. Wij kennen Hem dus als onze Heere Jezus Christus.

Alles bestaat door de Zoon

Hij is het afschijnsel van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Gods wezen en draagt alle dingen door het woord van Zijn kracht.

Kol. 1: 17 En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem;

Gat in de ozonlaag? Nou en! Wij hebben daar totaal geen ervaring mee. Dus, wie zijn wij? Natuurlijk evenwicht? De Bijbel zegt dat de Schepper Zelf deze wereld in stand houdt, eenvoudig omdat Hij nog niet klaar is met Zijn plan. Daarna zal Hij een nieuwe schepping maken. Wij hoeven van deze schepping in ieder geval niet wakker te liggen.

4. HET ZAAD DER VROUW, DE BEELDDRAGER GODS

Ieder jaar gedenken wij de geboorte van de Heere Jezus, Die op juridische gronden de Zoon des mensen en de Zoon van God is. Op grond daarvan is Hij de Adam Die Beelddrager Gods is volgens het plan en de belofte van Gen. 1: 26.

Adam, het prototype van Adam

Ook als iets zeer goed is, wil het nog niet zeggen dat het klaar is, of volmaakt. Een prototype kan ook zeer goed zijn, maar de hele fabricage moet nog beginnen. Welnu, Adam was het prototype van Degene Die komen zou.

Abraham is net zo'n voorbeeld. Toch ging het uiteindelijk niet om hem, maar om de zoon, namelijk Izak. Die bleek het ook niet te zijn, net zomin als David of Salomo, de zoon van David. Zij zijn allemaal voorbeelden. Zelfs de Heere Jezus is een prototype van de uiteindelijke Adam.

Prototypen komen in de Bijbel nog meer voor, zoals de tabernakel. De tabernakel en de tempel waren prototypen van de echte tempel. Die tempel zijn wij.

- Efe. 2: 19   Zo zijt dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods;
20   Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen;
21   Op Welken het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere;
22   Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.

Dat hebben wij niet uitgedacht, maar God heeft het zo gewild. Wij zijn een woonstede Gods in de Geest. Niet het prototype, maar de echte woonstede.

Als Seth, de eerste erfgenaam van Adam, geboren wordt, staat er dat hij was naar het beeld en de gelijkenis van Adam. Dat is dus niet naar het beeld en de gelijkenis van God.

De mens is uit de aarde aards. Bovendien, de spiegel is duidelijk genoeg om ons te vertellen dat wij geen beelddragers Gods zijn. Christus is gesteld tot Zoon van God en als wij beelddragers Gods zouden zijn, dan had heel vers 3 van Hebr. 1 geen enkele inhoud.

Nog even ter illustratie:

- Hebr. 1: 3   Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord *Zijner* kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door *Zichzelve*n te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*;

Als de natuurlijke mens beelddrager Gods is, dan is hij ook het afschijnsel van Gods heerlijkheid. Bovendien is hij dan, net als Christus, het uitgedrukte beeld van Gods wezen. Iedereen kan op z'n vingers natellen dat dat niet zo is. Als het wel zo is, dan hebben al die termen uit vers 3 geen enkele inhoud. De natuurlijke mens en dan heb ik het nog alleen maar over Adam, is slechts een prototype van de mens die later naar Gods beeld en gelijkenis zou zijn. Het voorbeeld was er, de Echte is gekomen!

Licht en duisternis

Paulus schrijft aan de gelovigen te Kolosse en zegt:

Kol. 1: 12 Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel *te hebben* in de erve der heiligen in het licht;

Het Licht ter onderscheiding van de duisternis.

Kol. 1: 13 Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

God heeft ons getrokken uit de macht der duisternis, een wereld vol onwetendheid. Dat is een lege wereld. Vroeger wist men van alles, maar nu niet meer. Het Licht is weg. Het probleem is dat de wetenschap volledig buiten proporties is gegroeid. Ze lijkt op een kankergezwell, groot en ik zeg dus niets fouts. Het groeit en het groeit, maar het maakt het hart niet zacht. De mens kan meer, maar wordt niet meer.

De gelovigen worden van Godswege verlicht. Dat was de eerste belofte die gedaan werd. Het Licht is er niet ten behoeve van de wetenschap, maar men zou erdoor tot God komen. De wetenschap is nog nooit doorgedrongen tot het wezen der dingen. Hoe meer men weet, hoe meer vragen men heeft. Je kunt de tijd ermee vullen. Meer is het niet, het hart blijft vruchteloos.

God trekt ons ook nu nog steeds uit de duisternis en Hij trekt ons tot Zijn wonderbaar Licht. Wetenschap strekt de mens wel tot eer, maar zij is niet tot eer van God. Wat moet je er dus mee? Je kunt haar verzilveren, maar op termijn levert ze niets op. Voor geld kun je veel wijsheid kopen, maar meer ook niet.

Kennis is een bezit dat je je kunt verwerven en die kennis kan 100 % deel worden van je wezen. Is zij eenmaal deel van je wezen, dan raak je haar nooit meer kwijt. Bovendien is kennis gemeenschap, geen data. Gemeenschap is deel hebben aan.... Dat verandert je leven. God wil ons die kennis geven. Hij doet dat middels het werk van de Heere Jezus Christus.

Hoe is het mogelijk dat je als mensen een week lang zo bij elkaar kunt zitten? Zijn we allemaal afkomstig uit hetzelfde milieu? Hou toch op. Het enige dat we gemeenschappelijk hebben, is Jezus Christus. Hij doet de rest en trekt ons uit de macht der duisternis. Groot respect voor degene die zich zo goed kan redden in die duisternis, maar, toch maar liever in het Licht wandelen!

De mens is zo knap. Kennedy zei eens: "We gaan met z'n allen naar de maan". Nou en. De maan heeft met ruimtevaart helemaal niets van doen. Naar de ruimte gemeten, is een reisje naar de maan slechts een stapje opzij. Waar begin je aan? Het is toch allemaal alleen maar om je eigen ego op te krikken. Het is hoogstens een aardige hobby en hobby's moeten bij voorkeur zinloos zijn. Wat wij nodig hebben, is Licht en daaruit zouden we onderwezen worden.

Het bloed van Christus

Kol. 1: 14 In Dewelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, *namelijk* de vergeving der zonden;

Als Iemand voor ons gestorven is, betekent het automatisch dat ook wij gestorven zijn.

2 Kor. 5: 15 Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn.

Dat schiet niet op. Daardoor zij we nog niet verlost. Wat heb je eraan als je dood bent? Maar Christus heeft ons door de dood heen verlost. Zijn kruisdood was nodig, maar de voltooiing ligt in Zijn opstanding. Dat is ook de prediking. God heeft Hem de Heilige Geest gegeven en daardoor heeft Hij onvergankelijk leven ontvangen. Wij zijn verlost door Zijn bloed, door Zijn praktische leven. Bloed heeft niets met de dood te maken, maar met leven. Door dat opstandingsleven zijn wij verlost.

Verlost waarvan? Van de dood, van de wet en door die verlossing hebben wij vergeving van zonden.

1 Joh 1: 7 Maar indien wij in het Licht wandelen, gelijk Hij in het Licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

9 Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.

Als Hij ons onze zonden vergeeft, wil het niet zeggen dat Hij Zijn hand over Zijn hart strijkt. Hij is de Rechter en zegt: "Ik vind geen schuld in hem".

Wij kunnen nooit meer veroordeeld worden voor onze zonden, want wij hebben de verlossing. Als we toch ergens spijt van hebben, dan kunnen we rustig naar de Heer gaan om vergeving te vragen. We willen immers niet alleen af van onze schuld, waar we van af zijn, maar ook van ons schuldgevoel. Dan is Hij getrouw en zal ons vergeven. Niettemin:

Efe. 1: 7 In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, *namelijk* de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade.

Wij zijn overgeleverd aan de rechtvaardigheid en trouw van God. Hij is eenmaal genadig geweest en heeft het één en ander geregeld, maar sindsdien is Hij getrouw en rechtvaardig en daar mogen wij een beroep op doen.

Het Beeld van God

Kol. 1: 15 Dewelke het Beeld is des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller creaturen.

Als God toch gezien wordt, ziet men Zijn aangezicht, Zijn oppervlak en dus het Beeld van God en dus JEHOVAH. In de praktijk is Hij niemand anders dan de Heere Jezus Christus. Hij is de Eerstgeborene aller creaturen. Hij is de eerste Mens Die deel uitmaakt van de nieuwe schepping. Daar gaat het hier over.

Hij is der zonden eenmaal gestorven en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode (Gal 1: 19). Zo'n scheepsel bestond nog niet en dus is Hij de Eersteling van de nieuwe schepping. Die mens is Beelddrager Gods.

In Genesis 1 gaat het dus niet over deze schepping, maar over de nieuwe schepping. Bovendien gaat het er niet om te weten hoe Hij het doet, maar dat Hij het doet. Dat Hij het gedaan heeft, blijkt uit de belofte van het Zaad der vrouw, Dat z'n vervulling heeft gekregen in de Beelddrager Gods, onze Heere Jezus Christus. Sinds de opstanding uit de dood, niet eerder.

Kol 1: 19   Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;

Het was altijd al de bedoeling geweest dat in Christus al de volheid wonen zou. Niet in Adam, Mozes, David enz., maar in Christus. Die volheid woont in Hem sinds Zijn opstanding uit de dood.

Kol. 2: 8   Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;
9   Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamenlijk;

Vervoere = misleiden.

Als er al één wetenschap bestaat, dan is het wel filosofie. Dat wat de mensheid overlevert, komt altijd uit de mens zelf. Filosofie is niet gebaseerd op verschijnselen, maar op de dingen die uit het denken voortkomen en dus uit het hart. Vaak met de beste bedoelingen, maar het deugt niet. Het is wel knap, maar gewoonlijk in lijnrechte tegenspraak met het eenvoudige Woord van God. Dat Woord is niet moeilijk, wel verborgen voor ongelovigen. De mens wil zo snel mogelijk komen tot kennis van goed en kwaad, om daarmee op te klimmen tot God. Men zou echter niet misleid worden, maar zich laten leiden tot God.

"Menselijke filosofie is een doolhof, maar ik kom er wel uit. Goed hè?" Beter is het om je te laten leiden tot Christus, in Wie al de volheid der Godheid lichamenlijk woont. Dat is wat beloofd was en dat moest dus ook vervuld worden. Daarom wordt eenieder die in Christus is, geacht beelddrager Gods te zijn of te worden.

2 Kor. 4: 6   Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.

Kennis is licht en heerlijkheid is licht, maar God is ook Licht. Hij schijnt met Zijn Licht in onze harten.

2 Kor. 4: 4   In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.

De natuurlijke mens is verblind. Dat heeft de satan op zijn geweten. Hij leidt de mens af van de Waarheid. En als wij tot geloof komen, dan leidt satan ons niet meer, maar Christus. Hij leidt ons in Zijn kennis.

Het Evangelie heet hier: het Evangelie der heerlijkheid van Christus. Het Evangelie is dus Christus. En er is ook geen ander Evangelie dan dat van de verheerlijkte Christus Die het Beeld van God is. Waar wij Christus als Beelddrager Gods leren kennen, zullen ook wijzelf veranderd worden naar het Beeld van God.

2 Kor. 3: 18 En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren weerspiegelende, worden *naar* hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

Gestolen heerlijkheid

Filip. 2: 6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn;

Hier staat niet dat Christus Beelddrager Gods is, maar dat Degene over Wie dit vers gaat Beelddrager Gods was. Hij had dat juist afgelegd en was de mensen gelijk geworden. Dat is het tegenovergestelde. Alle andere uitspraken in dit hoofdstuk gaan over Wie Hij is sinds Zijn opstanding.

Dit vers gaat over de vernedering van JEHOVAH Die geen mens was, maar dat werd. Hij liet Zich van die gestaltenis Gods beroven. Het werd Hem afgenomen en Hij beschouwde het niet als diefstal. Hij is bewust vernederd, vernietigd, maar achtte het niet als roof, omdat het zou leiden tot iets mooiers.

Gegeven heerlijkheid

JEHOVAH was op dat moment geen JEHOVAH meer, maar werd daarna van Godswege gesteld tot Heere en tot Christus.

Hand. 2: 36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot Heere en Christus gemaakt heeft, *namelijk* dezen Jezus, Dien *gij* gekruist hebt.

Dus, toen God zei: "Laat Ons Adam maken", werd deze belofte vervuld in de opstanding van Christus. Dat geldt voor elke belofte Gods, voorzover die niet particulier bedoeld is.

"Beeld Gods" is in veel commentaren een problematisch onderwerp. Want in welke zin is de mens beelddrager van God? Is hij dat wat de buitenkant betreft, of aan de binnenkant? Of is hij een deel kwijtgeraakt bij de zondeval? Als je God niet kent, kom je meestal wel tot een plausibele oplossing van het probleem. Wie God kent, denkt daar echter anders over.

Ele toldoth

Gen. 5: 1 Dit is het boek van Adams geslacht. Ten dage als God den mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods.

Dus toch de mens naar Gods gelijkenis. Als je vers 3 leest, wordt het al weer lastiger.

Gen. 5: 3 En Adam leefde honderd en dertig jaren, en gewon *een zoon* naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.

Seth wordt beschouwd als beelddrager van Adam en niet van God.

Het eerste gedeelte van vers 1 is eigenlijk de afsluiting van het voorgaande gedeelte. Het boek wordt als het ware ondertekend door de schrijver. Daarna begint dan weer een nieuw hoofdstuk. Het boek Genesis is geschreven door degenen die in die onderschriften genoemd worden. Later zijn al die verschillende boeken geredigeerd door Mozes, die ze tot één boek gemaakt heeft, namelijk tot dat wat wij nu kennen als het boek Genesis.

Genesis is een soort familiegeschiedschrijving. De kleitabletten gingen van generatie op generatie.

"Dit is het boek van Adams geslacht". Het Hebreeuwse woord voor "geslacht" is "**toldoth**". Dat woord wordt ook wel vertaald met "geboorte" of "geschiedenis". Als er staat: "Dit is het boek van Adams geslacht", dan is het dus het boek van de geschiedenis van Adam. Nou en in Gen. 5: 1 zet Adam zijn handtekening onder dat verslag. Het voorgaande heeft hij geschreven. Niet vanaf Gen. 1: 1, maar vanaf Gen. 2: 4b. Daar heb je weer het woord "toldoth".

Gen. 2: 4 **Dit zijn de geboorten** des hemels en der aarde, als zij geschapen werden; ten dage als de HEERE God de aarde en de hemelen maakte.

De vetgedrukte woorden zijn in het Hebreeuws "**ele toldoth**".

Dit zijn de geboorten van de hemelen en de aarde. Punt. Daar staat niet de naam van Adam onder, maar van de Heere. Zijn handtekening staat er niet werkelijk onder, maar wie zou dit anders geschreven kunnen hebben? Vóór Adam was er immers nog geen mens.

Men zegt dan dat in Gen. 2: 4 het tweede scheppingsverhaal begint. Dat verhaal komt uit een andere bron, namelijk "Bron J", omdat JEHOVAH hier voor het eerst genoemd wordt. Het eerste gedeelte is echter een verslag van Godswege en in Gen 2: 4b begint Adam zijn versie van het verhaal te schrijven. Het verslag van de zondeval is ook door Adam geschreven, net als de belofte in Gen. 3: 15.

In Gen. 5: 1b begint de volgende schrijver, Noach. Hij begint weer met het scheppingsverhaal, maar alleen dat van de mens. Hij ondertekent in Gen. 6: 9.

Mozes heeft Genesis dus niet geschreven, maar God, Adam, Noach, de zonen van Noach enzovoort. Genesis is wel door Mozes geredigeerd en misschien ook wel door Ezra. Het is een familiearchief. Daarom is het ook bij Mozes terechtgekomen bij de uittocht uit Egypte.

De Rechter

Gen. 9: 6 Wie des mensen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden; want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt.

Daar lijkt het toch weer duidelijk te staan. Er staat niet dat de mens beelddrager Gods is, maar dat hij zo gemaakt is. Al die keren dat het genoemd is, zijn het steeds herhalingen van de belofte die God in Gen. 1: 26 deed.

Bovendien, Wie het bloed van Adam vergiet, diens bloed zal door Adam vergoten worden. Dat staat er. Degene die het bloed van de mens vergiet, zal door het slachtoffer gedood worden. Door Wie? Door de Rechter. Want Wie is naar Gods beeld geschapen? De Rechter. Waarom moet dat bloed gewroken worden? Is het in het algemeen oog om oog, tand om tand, of krijgt die ene mens misschien macht als Rechter?

Hier wordt voor het eerst macht gegeven aan de ene mens over de ander. Waarom dan? Omdat die Mens Beelddrager Gods is. Welke mens is gesteld om de hele aarde te oordelen?

Hand. 17: 30 God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren.

31 Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, Dien Hij *daartoe* geordineerd heeft, verzekering *daarvan* doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft.

Die Man is Christus. Aan Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Dat is inmiddels gebeurd en daarom staat het ook in hand. 17. Daarvan wordt kond gedaan aan alle mensen. In het oude Verbond was het alleen nog maar een belofte, nu is het werkelijkheid geworden.

Babel

In Genesis 9 vinden we de aanstelling van de overheid als instituut. In de volgende hoofdstukken vind je ook de verdeling van de volkeren, met een eigen overheid. Een multiculturele samenleving is daarom ook niet mogelijk.

Cultuur is samenleving en als je dezelfde beginselen op verschillende culturen toepast, werkt dat gewoon niet. Daarom werkt democratie in zo'n samenleving ook niet. Apartheid lijkt hard, maar het is wel Bijbels.

Als je in een andere samenleving wilt wonen, zul je de cultuur van die samenleving over moeten nemen. Zo deed Ruth, de Moabietische het ook. Ze ging met Naomi, haar schoonmoeder, mee en veranderde radicaal van cultuur. Ze liet haar goden thuis en werd helemaal Joods, met alle consequenties van dien.

Alle volken komen oorspronkelijk uit Babel. Als in de toekomst de natiën verenigd zullen worden, dan zal Babel dus ook weer de hoofdstad zijn. Als er officieel een volk in opstand komt tegen God, dan wordt er ook letterlijk gesproken van de val van Babel.

Alle religies komen uit Babel voort. Zelfs het Judaïsme is daar ontwikkeld en meegenomen over de hele wereld.

De moderne christelijke theologie leert dat de boeken van de Bijbel in Babel geschreven zijn. De Bijbel is wel samengesteld in Babel, maar niet geschreven. Daarom is dat moderne christendom dus ook uit Babel afkomstig. Als het niet van God komt, komt het uit Babel.

Dat God de mens als beelddrager Gods heeft gemaakt, staat dus in verband met de aanstelling van die ene Mens tot Rechter over de hele mensheid.

In Gen. 1 staat niet dat de mens heerschappij zou hebben over andere mensen. Dat komt uit Gen. 9.

Joh. 5: 22   Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven.

Hij is die Mens uit Gen. 9: 6. Al die uitspraken wijzen vooruit naar de positie van de Heere Jezus Christus.

De tong

Jak. 3: 8   Maar de tong kan geen mens temmen; zij is een onbedwingelijk kwaad, vol van dodelijk venijn.

Dat is een verwijzing naar de slang in de hof.

Jak. 3: 9   Door haar loven wij God en den Vader, en door haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn.

De tong is in de Bijbel het belangrijkste lichaamsdeel. De mens zou de dingen doen die uit het hart voortkomen en het lichaamsdeel dat daar het meest uitdrukking aan geeft, is de tong. Als je iemand wilt leren kennen, luister dan naar hem en kijk niet naar wat hij doet.

Psalm 150: 6   Alles wat adem heeft, love den HEERE! Halleluja!

Dat zou men met die tong doen.

Over wie gaat het in Jak. 3: 9? Over wedergeboren mensen. Die zijn naar de gelijkenis van God gemaakt. De natuurlijke mens leeft onder de vloek van God. Als gelovigen loven wij God aan de ene kant, maar aan de andere kant vervloeken wij onze medebroeders en zusters. Dat wil niet zeggen dat het wel geoorloofd is om ongelovigen te vervloeken, hoewel God het wel doet. Gelovigen die wedergeboren zijn naar het Woord der Waarheid, zouden niet alleen hoorders des Woords zijn, maar ook daders des Woords. We zouden verantwoordelijk zijn voor elkaar. Als de één arm is, zou de ander daar iets aan moeten doen.

De mens wordt bestuurd door zijn eigen tong. Als je zegt dat je iets gaat doen, dan moet je het ook doen. Belofte maakt schuld. Jakobus zegt dat je op moet letten met wat je zegt. Woorden zijn heel scherp, vol van dodelijk venijn.

De natuurlijke mens kan nooit beelddrager Gods zijn, want zijn tong is vol van dodelijk venijn. Hij lijkt dus meer op het beeld van satan. De nieuwe mens is beelddrager Gods, omdat hij één plant is met de Beelddrager Gods, Jezus Christus. Over die mensen heeft Jakobus het.

De oude en de nieuwe mens

Kol. 3: 9   Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken,

Uitgedaan = de oude mens wordt hier voorgesteld als een wegwerpelijk kledingstuk. "Doe die vijgenboom maar weg".

Kol. 3: 10   En aangedaan hebt den nieuwen *mens*, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;

Aangedaan = een nieuw kleed aandoen, zoals het gulden vlies. Dat is de nieuwe mens, met als doel dat die nieuwe mens kennis zou krijgen naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft. Niet geschapen als oude mens, maar als nieuwe. Als wij van nature al beelddraggers Gods zijn, dan slaat ook dit vers werkelijk nergens op.

Als het Gods bedoeling zou zijn geweest de natuurlijke mens tot beelddraggers van Hem te maken, dan was het ook niet nodig dat die mens wedergeboren moest worden. Er moet dan hooguit hier en daar wat bijgespijkerd worden. Dat onderhoud kun je je beter besparen, want je gaat toch dood.

Efe. 4: 21   Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is;
22   Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;

Begeerlijke verleiding = de zondige natuur. Het belangrijkste kenmerk van de zondige natuur is de begeerte. Als je de oude mens aflegt, pleeg je geen zelfmoord. Je legt je denken af. De mens is immers wat hij denkt.

Efe. 4: 23   En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds,

Vernieuwing des gemoeds = vernieuwing van je denken. Niet wereldgelijkvormig zijn heeft niets te maken met het dragen van zwarte kleren. Als je wereldgelijkvormig bent, dan denk je zoals de wereld denkt. Die kleren is de werking van de dood, van de verstarring. Wij zouden niet veranderen of verstarren aan de buitenkant, wel matig leven, maar we zouden de nieuwe mens aandoen.

Efe. 4: 24   En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

Die nieuwe mens is naar God geschapen en beelddrager Gods.

Wat houdt dat dan in, beelddrager Gods zijn? Dat die nieuwe mens rechtvaardig en heilig is, net zoals God dat is. Onder de wet was ook rechtvaardigheid, maar dat was niet de echte.

Joh.1: 17   Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden.

De verandering van de mens heeft alles te maken met heiligmaking tot ware rechtvaardigheid. Dat wij elkaar zien zoals God ons ziet. Dat wij elkaar vergeven zoals Hij dat doet. Als er echt geoordeeld moet worden, dan doet Hij het wel, want Hij heeft Eén Man gesteld om te oordelen.

Wij zouden leven van de Boom des Levens. Wat dat voedsel in je doet, hoef je niet te vertellen. Dat eten doet z'n werk wel. Wij zouden daarom ook niet zelf de dingen moeten bedenken, want God heeft ons het verstand gegeven om de Waarachtige te leren kennen. En als wij Hem leren kennen worden wij deelgenoot aan die ene Beelddrager Gods, Jezus Christus, onze Heere.

5. TWEE NATUREN

- Rom. 5: 1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;
- 2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.
- 3 En niet alleenlijk *dit*, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt;
- 4 En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop;
- 5 En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons gegeven is.
- 6 Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven.
- 7 Want nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige sterven; want voor den goede zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven.
- 8 Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.
- 9 Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van de toorn.
- 10 Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.
- 11 En niet alleenlijk *dit*, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.

De Losser

In de voorgaande hoofdstukken is de basis van het Evangelie uiteengezet. De mens is dood in misdaden en zonden. Christus heeft het zondeprobleem opgelost. Hij rechtvaardigt ons echter niet alleen uit genade, maar ook naar het recht Gods.

De Heere Jezus had het juridische recht, als Hoofd van de mensheid, die zonden en schuld te dragen. Hij stelde Zich verantwoordelijk voor de mensheid.

Adam had als eerste die verantwoordelijkheid. Daarna hebben zijn nakomeling dat recht geërfd. Uiteindelijk komt dat recht terecht bij de Heere Jezus. Hij noemt Zich niet voor niets de Zoon des mensen. Hij was de Losser van de mensheid. Die dingen zijn bovendien zo in de wet geregeld.

Dat losserschap berustte bij de Eerstgeborene. Hij nam de verantwoordelijkheid op Zich om de schuld van de hele "familie" te betalen. Daarom is het volstrekt rechtvaardig dat Hij ons ook niet nog eens laat opdraaien voor die schuld. Wij worden niet meer veroordeeld, omdat Hij al veroordeeld is.

In de Romeinenbrief vind je bijna nergens dat Christus voor onze zonden stierf. In Rom. 4 staat het nog net:

- Rom. 4: 25 Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

"Overgeleverd". Zoveel nadruk ligt er dus niet op Zijn dood. De nadruk ligt op Zijn opstanding. Hij is opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Rom. 5: 1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;

Natuurlijk zijn wij van nature zondaren, maar dat neemt niet weg dat wij door God gerechtvaardigd zijn. Op grond van het verlossingswerk van Christus, ziet Hij geen schuld in ons. Daarom hebben wij vrede bij God door Jezus Christus.

Betere beloften

Rom. 5: 2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.

Dat is onze positie. Wij leven uit genade. We hebben onze verwachting gesteld op de eer die we van God zullen ontvangen. Die eer zullen we in de toekomst ontvangen en in het openbaar.

Dat is zo, omdat God beloften gedaan heeft. De beloften die God in het Oude Testament gedaan heeft, zijn inmiddels aan ons vervuld. Wij leven onder het Nieuwe Verbond en daardoor hebben wij betere beloften ontvangen

In het Oude Verbond werd beloofd dat wij eenmaal door geloof kinderen van God zouden worden. In het Nieuwe Verbond wordt beloofd dat wij als kinderen Gods eenmaal heerlijkheid zullen ontvangen.

Kol. 3: 1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods.
2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.
3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.
4 Wanneer Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Vers 4 is één van die beloften van het Nieuwe Verbond.

Rom. 5: 2 zegt dat wij in die heerlijkheid roemen.

Adam is ons leven

In vers 4 staat dat Christus ons leven is. Wij hebben van nature, door geboorte, adamtisch leven ontvangen. Adam gaf zijn leven door, met alle beperkingen van dien. Wij zijn van nature vervloekt in alle vervloekingen van Adam. Ons leven is Adam, of: Adam is ons leven. Adam betekent niet "mens", maar "rood". Niettemin wordt de naam van Adam gebruikt om daarmee al zijn afstammelingen aan te duiden. Daarom vertaalt men Adam ook wel met "mens". Zo hebben wij het leven en de vloek van Adam in ons.

Christus is ons leven

Als Christus ons leven is, dan hebben wij nieuw leven ontvangen. Hij wordt beschouwd als Hoofd van een nieuwe mensheid.

Er zijn dus 2 menshe(i)den: 1. Adam = de oude mens

2. Christus = de nieuwe mens.

Christus behoorde tot de oude mens, maar heeft die afgelegd in Zijn opstanding. Hij is daarmee de Eersteling van een nieuwe mensheid, waarover de dood niet meer heerst. Die opstandingskracht werkt in eenieder die gelooft, want zij hebben ontvangen het leven en de onverderfelijkheid die Christus aan het licht gebracht heeft.

Ons natuurlijke leven is ook niet ons eigen leven, maar dat van Adam. Wij zijn het zaad van Adam en via dat zaad geeft hij zijn leven door aan zijn nakomelingen. Dat leven is niet genoeg. Als je met dat leven bij Petrus komt, laat hij je er niet in. Hij stond niet aan de hemelpoort, maar elders (zie Hand. 4 Ananías en Saffira).

Met dat leven kom je niet in het Koninkrijk. Daarom heb je nieuw leven nodig. Niet het leven van Adam, maar het leven van Christus.

Wij zijn Christenen, omdat we met Christus uit God geboren zijn. Hij heeft ons doen wedergeboren worden tot een levende hoop.

- 1 Petr. 1: 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.
- 4 Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u.

Wij hebben niet alleen eeuwig leven, maar ook nog eerstgeboorterecht. Christus is de Eerstgeborene en omdat ons leven in Christus is, zijn wij mede-erfgenamen met Hem.

Allen zondaren

- Rom. 5: 12 Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.
- 13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.

Omdat alle mensen gestorven zijn, volgt daaruit dat ieder mens gezondigd heeft. Ook voordat de wet gekomen is, was er zonde. Waarom dan de wet? Niet ter verbetering, maar om te demonstreren dat de mens zondigt.

- Ex. 24: 7 En hij (Mozes) nam het boek des verbonds, en hij las het voor de oren des volks; en zij zeiden: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen, en gehoorzamen.

De mens is absoluut niet in staat om te doen al wat de Heere gesproken heeft. Misschien wisten de Israëlieten dat toen nog niet, omdat ze geen spiegel hadden. Wel, die spiegel kregen ze.

Had Israël maar nee gezegd! Gebrek aan zelfkennis is echter altijd al een kenmerk van de mens geweest. Wet doet zonde toenemen en dat zegt de Bijbel ook.

Wij zijn van de wet verlost, want de wet is op het vlees gelegd, op de oude mens. Die mens is gestorven. De wet kan onmogelijk heersen over doden. Ze heeft daar geen invloed meer op. Bovendien, de mens wordt niet behouden door het kennen van zijn eigen ellende. Wij kennen onze ellende immers uit de wet Gods en de wet is een bediening des doods. Nee, wij worden behouden door het kennen en bekennen van Christus.

Rom. 5: 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.

Ook degenen die lang niet zo erg gezondigd hadden als Adam, zijn gestorven. Denk maar aan baby's.

Als de dood de uitwerking van de zonde is, dan zijn wij altijd bezig te sterven.

Adam was niet degene die komen zou. Wie zou dat dan wel zijn? Degene Die naar Gods beeld en gelijkenis is. Met Adam ging van alles mis, omdat hij slechts een prototype was. En dat er met adam, met de mens in het algemeen, iets mis is, is ook niet zo verwonderlijk. Dat zijn allemaal demoversies en die vernietigen zich na verloop van tijd zelf.

Als ons leven, de demoversie, ons bevalt, dan kunnen we zo de definitieve versie afhalen, gratis! Maar, zonder de Heer liever geen definitieve versie.

Als we de Heer kennen, dan hoeft ons leven niet kort te zijn. Dan heeft ons leven zin en inhoud. Als we ons nu laten vullen met het leven van de Heer, dan raken we dat nooit meer kwijt. Het gaat niet om het vat, maar om de schat. De gedaante dezer wereld gaat voorbij. Daarom aanmerken we de dingen die we niet zien, want die blijven tot in eeuwigheid.

Vanaf Rom. 5: 15 krijgen we 7 vergelijkingen tussen Adam en Christus. Daaruit blijkt dat Adam een voorafschaduw is van Christus Zelf.

Zinloos en zinvol geloof

1 Kor. 15: 17 En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden.

18 Zo zijn dan ook verloren, die in Christus ontslapen zijn.

IJdel, leeg, zinloos. Wij geloven niet in de mens, maar in Christus. Wij zouden geen zelfvertrouwen hebben, maar zelfwantrouwen. Hoe goed het ook met je gaat in dit leven, als er geen opstanding is, dan ben je voor eeuwig verloren. Is er dan leven na de dood? Ja, daar voorbij wel. Als we opstaan uit de dood, is er nieuw leven. Dat is geen toekomstverwachting. Degenen die geloven, zijn opgestaan uit de dood. Wij zullen de dood niet zien, ook al sterven we. Wij zijn meer dan overwinnaars en eerstelingen van een nieuwe schepping.

Als Iemand voor onze zonden gestorven is, dan hebben we daar niets aan. Want als Hij niet is opgestaan, dan zondigen wij nog steeds: we hebben nog steeds last van adamitis.

Als je niet in de opstanding gelooft, dan leef je nog in je zonden. Hij is niet alleen voor onze zonden gestorven, maar Hij leeft voor ons. Christus is het Hoofd van de nieuwe mensheid en is onze Goël (Losser) en Hogepriester. Wat er ook gebeurt en mis kan gaan, Hij is Degene Die altijd voor ons zorgt. Daar leven wij uit.

1 Kor. 15: 19 Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen.

Om de eenvoudige reden dat wij als gelovigen geacht worden concessies te doen aan het oude leven. We zijn dan nog slechter af dan ongelovigen, want zij leven er onbekommerd op los.

- 1 Kor. 15: 20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, *en* is de Eersteling geworden dergenen die ontslapen zijn
- 21 Want dewijl de dood door één mens is, zo is ook de opstanding der doden door één Mens.
- 22 Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Dat is de tegenstelling tussen Adam en Christus. Adam is het negatieve voorbeeld van Degene Die komen zou.

Allen die adamtisch zijn, zullen sterven, omdat adamtisch leven sterfelijk is.

Allen die in Christus zijn, zullen levend gemaakt worden. Opstanding der doden is er alleen voor hen die in Christus zijn. Hier wordt alleen over lichamelijke opstanding gesproken en dat moet nog gebeuren. Het lichaam is nog niet wedergeboren, maar wij hebben deze schat in aarden vaten.

Ziellijk en geestelijk

- 1 Kor. 15: 44 Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam.

Natuurlijk = ziellijk.

God formeerde, boetseerde, de mens uit klei. De mens is aardewerk, maar een beetje slecht gebakken. God blies in die mens geen ziel, maar geest of adem = neshama. En alzo werd de mens een levende ziel. De mens is dus een ziel. Stoffelijk, maar gevuld met Gods leven. De ziel is de praktische levenswandel van de mens. Die komt tot uitdrukking in het lichaam. Als de mens sterft, dan houdt zijn ziel dus op te bestaan, want er is dan geen wandel meer. Zijn geest gaat naar het dodenrijk, normaal gesproken tenminste.

De ziel wordt met betrekking tot zijn positie na de dood vertaald met "dood lichaam". De natuurlijke mens is een levende ziel en dat lichaam wordt gezaaid. Dat zaaien is een hoopgevende bezigheid. Zaaien geeft hoop op opstanding. (Lijkverbranding geeft uitdrukking aan het feit dat men geen hoop heeft.)

- 1 Kor. 15: 45 Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest.

De één is levend en de Ander is levendmakend. Je zou ook kunnen zeggen dat de één stervend is, of zelfs doodmakend en de Ander levendmakend.

- 1 Kor. 15: 46 Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke.

Vader, moeder en Zoon

Al het eerste gaat voorbij en het tweede is definitief. God neemt het eerste weg, om het tweede te stellen. Welke eerste? Al het eerste! God neemt daarom ook onze oude mens weg, om de nieuwe daarvoor in de plaats te stellen.

Daarbij vervult de oude mens de moederrol. God heeft ons wedergeboren doen worden. God is daarom nog niet de vrouw. Hij plant Zijn zaad in de oude mens, de moeder en daaruit wordt de nieuwe mens geboren.

De wereld is een oud vrouwtje en het gaat haar niet meer naar de wijze der vrouwen. Toen Adam werd geformeerd, was deze wereld al heel wat ouder dan 6 dagen. Die oude wereld is vergaan door het oordeel van God. God heeft in Gen. 1 die oude wereld hersteld, om met haar tot Zijn doel te komen. En als Hij tot Zijn doel gekomen is, dan zal Hij haar opnieuw oordelen, maar dan door vuur.

Deze oude wereld fungeert als moeder. Hoewel ze onvruchtbaar is, doet God een wonder en maakt haar vruchtbaar, zodat er alsnog iets uit voort kan komen.

Gen. 1: 2 .....En de Geest Gods zweefde op de wateren.

De Geest Gods zweefde op de wateren en God zeide: Daar zij licht. En daar werd licht! Hier wordt de wereld bevrucht. Hij brengt Zijn Zaad in de wereld, maar na lang proberen, lukt de conceptie pas echt.

De bij wordt bevrucht door een dar. In het Hebreeuws is een bij: dabar = Woord.

Bijen zijn onvruchtbaar, behalve de moer. Als zij bevrucht wordt, vindt er echter geen conceptie plaats. Ze bepaalt zelf wanneer ze welk eitje bevrucht.

De moer is een beeld van Israël dat het zaad gekregen heeft, maar er niets mee doet. Ze gebruikt voorbehoedsmiddelen en bewaart haar zaad in een "rubberen" zakje. Toch worden er darren geboren, hoewel zij de man niet heeft bekend. Die darren zijn een beeld van de Gemeente.

Heel de oude schepping wordt geacht een vrouw te zijn, geen godin. God brengt Zijn Zaad daarin en sindsdien is de wereld in verwachting. Sindsdien is het wachten op de openbaring van de Gemeente. Als de Zoon eenmaal geboren is, dan sterft de vrouw. Als de nieuwe schepping eenmaal tot stand gekomen is, dan sterft de oude schepping. Het ziellijke fungeert daarbij als prototype van het definitieve.

Eerst werd een matrijs gemaakt, een omgekeerde afbeelding van wat later komen zou. Een mal is een gek, maar het is ook de moeder. Dat hoef je niet persoonlijk op te vatten, maar je moet het toepassen op de wereld. Die mal heeft maar een tijdelijke functie en dient er te zijn tot hulp van de Man. Zo zou moeder aarde een Zoon voortbrengen.

Op onszelf toegepast: God is onze Vader en onze oude mens de moeder. Na de wedergeboorte heeft zij haar functie vervuld en daarom kan de oude mens daarna gewoon uitgedaan worden. De mal kan ervan afgetrokken worden.

De oorsprong der zonde

Wij zullen de Heer ontmoeten en Hem met onze ogen aanschouwen. Nu wandelen we nog in geloof en niet in aanschouwen.

1 Kor. 15: 47 De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit den hemel.

God had de mens immers geformeerd uit adama? De zondige natuur in de mens was niet het gevolg van een zondige daad. Hij was al een zondaar voordat hij zondigde. Zijn gebreken kwamen voort uit de aarde, waaruit hij genomen is. Als de mens dus sterft, dan gaat hij naar z'n mallemoer, terug naar zijn moeder.

De mens is uit de aarde, aards en uit de aarde komt weinig goeds voort. Als de aarde goed was, was het niet nodig een hof te bouwen. Adam moest zelfs de aardbodem bestrijden om haar nog een beetje vrucht voort te laten brengen.

De oorsprong van de zonde ligt niet bij de mens, maar bij de god van deze eeuw.

Ezech. 28: 12 Zo zegt de Heere HEERE: **Gij verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid!**

13 **Gij waart in Eden, Gods hof;** alle kostelijke gesteente was uw deksel, sardisstenen, topazen en diamanten, turkooizen, sardónixstenen en jaspisstenen, saffieren, robijnen, en smaragden, en goud; het werk uwer trommelen en uwer pijpen was nabij u; ten dage als gij geschapen werdt, waren zij bereid.

14 **Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub; en Ik had u *alzo* gezet; gij waart op Gods heiligen berg;** gij wandeldet in het midden der vurige stenen.

15 **Gij waart volkomen in uw wegen, van den dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is.**

16 Door de veelheid uws koophandels hebben zij het midden van u met geweld vervuld, **en gij hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub! verdoen uit het midden der vurige stenen!**

17 **Uw hart verheft zich over uw schoonheid; gij hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw glans.....**

Dat gaat over de satan. Eerst volkomen in zijn wegen, maar nadat hij gezondigd had, is er ongerechtigheid in hem gevonden. Hij is de god van deze eeuw en bij hem ligt de oorsprong der zonde. Daarom was de aarde waaruit Adam geformeerd was ook al zondig.

Voor zover wij zondigen, komt dat doordat wij de zondige natuur van Adam geërfd hebben.

De mens keert naar de aarde weder, omdat hij daaruit genomen is. Wat de zonde daarmee te maken heeft? Die is ook uit de aarde voortgekomen. Zoals wij onze zondige natuur van onze ouders geërfd hebben, zo heeft Adam zijn zondige natuur van zijn moeder, adam(m)a, geërfd.

De tweede Mens is de Heere. Hij is uit de hemel afkomstig. Zijn Vader en natuurlijke Verwekker is God Zelf.

Zo vader, zo zoon

1 Kor. 15: 48 Hoedanig de aardse *is*, zodanige zijn ook de aardse; en hoedanig de hemelse *is*, zodanige zijn ook de hemelsen.

49 En gelijkerwijs wij het beeld des aardse gedragen hebben, *alzo zullen* wij ook het beeld des hemelsen dragen.

De natuurlijke mens is naar het beeld van Adam en draagt dat beeld nog steeds. Niet alleen maar aan de buitenkant. Beelddrager zijn heeft niet zoveel te maken met de buitenkant, maar met je gezindheid, met de inwendige mens.

Wij zullen echter het beeld des hemelsen dragen. Zullen betekent niet: eens, in de toekomst. Waar God de oude mens wegneemt en de nieuwe daarvoor in de plaats zet, daar zullen wij ook beelddragers Gods zijn. Het is een kwestie van oorzaak en gevolg. Het zullen van vers 49 is hetzelfde als het zullen van Rom. 6.

Rom. 6: 5   Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo **zullen** wij het ook zijn *in de gelijkmaking Zijner* opstanding;

In beide gevallen gaat het niet over de toekomst, maar over oorzaak en gevolg.

Er is wel een proces gaande waarin wij vernieuwd worden naar de nieuwe mens. Dat werk doet de Heer aan ons. Hij is dat goede werk aan ons begonnen en wil dat voleindigen ook.

Filip. 1: 6   Vertrouwende ditzelve, dat Hij, die in u een goed werk begonnen heeft, *dat* voleindigen zal tot op den dag van Christus;

Wij worden veranderd.

2 Kor. 3: 18   En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren weerspiegelende, worden *naar* hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

Als Christus Beelddrager Gods is en wij in Christus zijn, dan zullen wij noodzakelijkerwijs ook beelddragers Gods zijn.

Ingaan en erven

1 Kor. 15: 50   Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beërven kunnen, en de verderfelijkeit beërft de onverderfelijkeit niet.

Hier is Paulus inmiddels een heel eind verder. Het hele verhaal over de opstanding heeft hij allang verteld, inclusief dat over het nieuwe lichaam. Zijn boodschap was niet: "Er is geen opstanding uit de doden, dus laat ons eten en drinken", maar "Er is opstanding uit de doden, dus laat ons vrolijk zijn". Op alle terrein neemt God het eerste weg om het tweede te stellen. Waarom dan nog vers 50? Als we naar de hemel gaan, zullen we toch een ander lichaam hebben? Dat is hier toch allang bekend? Dat staat hier ook niet.

Hier staat niet dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet kunnen ingaan. Dat is natuurlijk waar, maar dat stond al in Joh. 3.

Joh. 3: 3   Jezus antwoordde en zeide tot hem (Nicodémus): Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.
4   Nicodémus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, *nu* oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden?
5   Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.

Wij zijn wedergeboren en dus zijn we dat Koninkrijk al binnengegaan. Het gaat niet over ingaan en burgerschap, maar over erfenis. Wij als gelovigen zijn erfgenamen van dat Koninkrijk.

Wij zijn Ned. staatsburgers, maar daarom erven wij het koninkrijk der Nederlanden nog niet. De Koning erft en dat is zo omdat hij daartoe geroepen is. De Koning is de eerstgeborene. Wij hebben deel aan dat koningschap en zijn bovendien als Gemeente collectief eerstelingen. Daarom zijn wij geroepen tot heerschappij over dat Koninkrijk. Wij zijn kinderen des Konings. Niet alleen eeuwig leven, maar ook heerlijkheid. Wij zijn bekwaam gemaakt om deel te hebben aan het eerstgeboorterecht en daardoor zullen wij heerschappij hebben over de nieuwe schepping.

Heel Genesis gaat over de vraag wie de eerstgeborene is, de rechthebber, de zoon, de erfgenaam. Kaïn verspeelt z'n rechten en daarom wordt Seth dat en zo verder. Het gaat meestal om twee zonen. De eerste wordt gepasseerd, zodat de tweede het eerstgeboorterecht krijgt.

Niet de oude schepping, maar de nieuwe;
Niet de eerste Adam, maar Christus;
Niet Israël, maar de Gemeente.

Israël is in de Bijbel het eerstgeboren volk. Hun pech is dat ze tegelijkertijd ook het eerste volk waren. Israël wordt dus gepasseerd en een ander volk komt voor haar in de plaats. Dat volk is overigens wel van dezelfde familie.

Daarom: "Vele eersten zullen de laatsten zijn"; dat is: "Vele heidenen zullen u voorgaan in het Koninkrijk".

Israël is wel erfgenaam, maar de Gemeente is het eerste volk dat het Koninkrijk binnengaat. Daarom heeft de Gemeente eerstgeboorterecht en krijgt een hemelse positie. Dat is niet het hiernamaals, maar het hierdaarmaals.

De hemel is hoger dan de aarde. Het naar de hemel gaan is zijn betekenis verloren sinds men de hemel tot het hiernamaals heeft gemaakt. De mens die behouden wordt, zal wonen op de aarde, maar de eersten zullen de hemel beërven. De Gemeente is de eerste en erft dus de troon.

De heer A. bram weet dat hij de aarde zal beërven. De uitzondering is, zoals Jakobus het in Hand. 15 zegt:

Hand. 15: 14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit *hen* een volk aan te nemen voor Zijn Naam.

15 en hiermee stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen den tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten;

17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.

God zal Zich eerst een volk verzamelen voor Zijn Naam, de Gemeente. Dat volk is de grote uitzondering. De Gemeente zal niet op de aarde wonen, maar in de hemel. Als dat volk verzameld is, zal Hij wederkeren en de vervallen hut van David wederoprichten. Daarna zullen de zegeningen komen over alle heidenen die Zijn Naam aanroepen.

Ongelovige Joden weten precies hoe het zit met de verzameling van Israël. Zij weten dat het pas gebeurt na de wederkomst van Christus. De Joden die tot geloof gekomen zijn, wachten daar niet op. Zij wachten net als wij op de opname van de Gemeente. Zij worden weggepromoveerd.

Jakob is een beeld van de Gemeente en Ezau van Israël. Daarom kreeg Jakob het eerstgeboorterecht. Dat hield wel in dat hij moest vluchten voor Ezau. Jakob vertrok naar Laban en na 20 jaar ontmoette hij Ezau weer. Sindsdien leefden ze in vrede naast elkaar. Toen de Gemeente ontstond, moest die vluchten voor de Joden. Zij hadden de christenvervolging uitgevonden. Na 20(00) jaar zullen de Gemeente en Israël elkaar weer ontmoeten en zal het vrede zijn. Zelfs Da Costa wist begin 1800 dat die heilsgeschiedenis 20 eeuwen zou duren. Hij leefde in de verwachting van de wederkomst van Christus. Niet op korte termijn, maar na 20 eeuwen.

De opname van de Gemeente

- 1 Kor. 15: 51 Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden;
- 52 In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden.

Vlees en bloed beërven het Koninkrijk niet, maar op het moment dat de Gemeente echt in functie treedt, zal die Gemeente in één keer veranderd worden. Ook wij die niet ontslapen, maar levend overblijven. In één atomos, in één klap, in een ondeelbaar ogenblik. Als er een film van zou worden gemaakt, zou die zelfs niet in slow motion afgespeeld kunnen worden.

De opname (van de Gemeente) zal gebeuren bij het slaan van de bazuin. De bazuin klinkt bij het verzamelen tot de strijd en bij het verzamelen tot de koning.

Het zal de laatste bazuin zijn. Klinkt er daarna dan geen bazuin meer? Jawel, maar niet voor ons.

Slaan = een groot geluid voortbrengen. Denk aan een vinkenslag.

De bazuin zal slaan en wij zullen veranderd worden, want:

- 1 Kor. 15: 53 Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aan doen, en dit sterfelijke *moet* onsterfelijkheid aan doen.
- 54 En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning.
- 55 Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?

De dood overwonnen

De dood is verslonden tot overwinning en zal niet meer zijn. Wat ons betreft gebeurt dat niet op de jongste dag, maar bij de opname van de Gemeente. De Duitsers en de Engelsen hebben daar betere woorden voor: die Entrückung en the rapture. Het gebeurt met grote kracht. Waar is de dood daarna? Ergens. Die dood heeft de overwinning gevoed en bijgedragen aan de overwinning.

Als er geen dood zou zijn, dan was de narigheid niet te overzien. Door de dood komt er een eind aan al die narigheid. Uiteindelijk wordt de dood overwonnen en dan zijn we van de dood en de narigheid verlost.

En God zag dat het "zeer goed" was. In het Hebreeuws zijn de woorden "zeer" en "dood" sterk aan elkaar verwant. De Joodse overlevering zegt daarom ook wel: "De dood is goed". Zouden we naar aardse maatstaven kunnen zingen: "Groot is de narigheid", uiteindelijk zal het toch zijn: "Groot is Uw Majesteit".

1 Kor. 15: 56 De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet.
57 Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus.

Door de dood is men verloren. Door de wet is men veroordeeld en dus ook verloren. Zo kom je niet in de hemel. Dit is dan ook niet het Evangelie. Het Evangelie is dat wij de overwinning hebben door onze Heere Jezus Christus.

Christelijke beginselen

1 Kor. 15: 58 Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere.

Paulus schrijft over de vleselijke levenswandel van de Korinthiërs. Hij had zich niet anders voorgenomen dan over het kruis te spreken. Met opzet, want de Korinthiërs moesten weten, dat wanneer de Heere Jezus voor de mensheid gestorven is, zij juridisch gesproken allemaal dood zijn en dus niet meer onder de wet leven. (Denk daarbij aan de bij verstek ter dood veroordeelde Domela Nieuwenhuis. Later wilde hij een erfenis in ontvangst nemen, maar dat kon niet. Hij was uit het bevolkingsregister geschreven en had al zijn rechten verspeeld.) Dat zouden de Korinthiërs moeten leren. Geen aardse beginselen meer, want:

2 Kor. 5: 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Wij zijn niet in Adam, maar in Christus. We leven dus niet volgens adamitische beginselen, maar volgens Christelijke, zoals die van nederigheid en matigheid. Wij geven alles over aan Dien, Die alles rechtvaardig oordeelt.

Wat heeft dat allemaal voor zin? Wat levert het op? Het levert heel wat op, maar pas bij de opstanding. We zullen de wereld en de engelen oordelen. We zijn een tempel Gods en een volk van koningen en priesters. Heel onze gezindheid zou daardoor bepaald moeten worden. Daarom zouden we standvastig en onbeweeglijk zijn.

Geloof is geloof in het onwankelbare en eeuwigblijvende Woord van God. Twijfel is ongelooft. Bij geloof hoort geen twijfel, net zoals de dood niet bij het leven hoort. Daar eindigt het wel mee, maar het hoort niet bij elkaar. Het één heft het ander op. Zo heft twijfel geloof op.

Geloof is een zeker weten en Abraham geloofde. Wat geloofde hij dan? God had hem veel beloften gedaan, maar de meeste daarvan zijn niet vervuld. Daarom geloofde hij in de wederopstanding der doden, in eeuwig leven. God heeft het beloofd en Hij houdt Woord. Is het niet nu, dan moet er een "later" zijn.

Onze arbeid is niet ijdel in de Heere, als wij tenminste wandelen de roeping waarmede God ons geroepen heeft. Als we nu trouw zijn over het weinige dat God ons gegeven heeft, dan zal Hij ons daar veel voor teruggeven.

Wanneer je tegen de Heer zegt: "Wat wilt Gij dat ik doen zal?", dan begin je daarmee een "carrière" waarvan het loon de erfenis zal zijn.

Hier hebben wij slechts kost en inwoning, maar Hij heeft ons gekandideerd voor die erfenis en wij zouden ons daarvan bewust zijn. Daar is geloof en vertrouwen op de Heer voor nodig.

God heeft ons toegevoegd aan een Gemeente van eerstelingen, waarvan de namen in de hemel zijn opgeschreven. Wij wachten niet alleen op Zijn wederkomst, maar ook op die van ons. Nu nog veracht, maar straks delend in Zijn heerlijkheid.

6. DE BELOFTEN GODS VERVULD

- Rom. 8: 18   Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezès tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.
- 19   Want het schepsel, met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der zonen Gods.
- 20   Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om Diens wil, die het *der ijdelheid* onderworpen heeft;
- 21   Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods.
- 22   Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen in barensood is tot nu toe.
- 23   En niet alleen *dit*, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zuchten in ons zelve, verwachtende de aanstelling tot zonen, *namelijk* de verlossing onzes lichaams.
- 24   Want wij zijn in hope zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen?

De belofte des Heiligen Geestes

Wij verwachten een erfenis in ontvangst te nemen. Dat het over een erfenis gaat, blijkt wel uit vers 17.

- Rom. 8: 17   En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; zo wij anders met *Hem* lijden, opdat wij ook met *Hem* verheerlijkt worden.

Verheerlijking is hetzelfde als het ontvangen van de erfenis. Nu wij het Koninkrijk van God zijn ingegaan, is het de bedoeling dat wij erfgenamen worden.

Bij gelovigen is het precies zo als bij de schepping. De schepping is de moeder en heeft het nieuwe leven in zich. Niet in zichzelf, maar door God ontvangen. Uit die moeder zal daardoor een nieuwe schepping voortkomen. Wij hebben ook nieuw leven in ons en de oude mens fungeert als moeder. In de toekomst zullen we verlost worden van ons lichaam en als zoon geboren worden.

Van nature zijn wij dood in zonden en misdaden, maar kunnen dank zij het verlossingswerk van Christus deel aan Hem krijgen. Als dat eenmaal gebeurd is, dan maken we geen deel meer uit van de adamitische mensheid, maar van de Christelijke.

Je kunt het ook anders zeggen: als je niet meer onder de wet leeft, waaronder leef je dan wel? Dan leef je onder de genade. En dat we niet meer onder de heerschappij van de zonde en de wet leven, komt omdat we gestorven zijn. Dankzij het ontvangen van de Heilige Geest zijn we onder de heerschappij van de genade geplaatst.

Rom. 8: 6   Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

Daarom zouden we niet vergeten dat de Geest van God in ons woont. Die Geest hebben wij gekregen op grond van de belofte die al in het Oude Testament gegeven werd (Joël 2).

Rom. 8: 7   Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.
8   En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

De mens leeft van nature in vijandschap met God, want die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen. Als we de Geest niet hebben, zijn we in ieder geval vleeselijk. Bovendien zijn we dan niet Zijn eigendom en leven in vijandschap met Hem. Daarom moeten we wedergeboren worden. Dan ontvangen we de Geest en zijn in staat om de dingen des Geestes te bedenken. Dat is leven en vrede.

Rom. 8: 9   Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

Wij zijn echter in de Geest. Dat is Christus in ons. Als wij in de Geest zijn of de Geest Gods in ons en Christus is ook in ons, dan is die Geest dus de Geest van Christus.

Een sprong in het Licht

Hoe moeten we nu als Christen leven? Als we beseffen dat Christus in ons woont, dan moeten we ook beseffen dat we Hem niet onder onze eigen regeltjes en wetjes kunnen plaatsen. We kunnen Hem niet voorschrijven hoe Hij Zijn werk moet doen, of hoe Zijn werk moet gebeuren. Zo werkt het natuurlijk niet. Nee, wij zouden onszelf ter beschikking stellen aan de Heer, opdat Hij Zijn werk in ons en door ons kan doen.

Dat lijkt vaag, maar het is ongeveer hetzelfde als het uitgaan uit je vaders huis, zoals Abraham deed. Weggaan zonder te weten waarlangs de reis zal gaan. Dat is een sprong in het Licht vanuit de duisternis.

Rom. 8: 10 En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de Geest is leven om der gerechtigheid wil.

Het lichaam staat niet meer onder de heerschappij van de zonde en het is Gods rechtvaardigheid dat wij onder Zijn Geest gesteld worden. Die Geest is leven om der gerechtigheid wil en om de gerechtigheid te dienen.

Onze sterfelijke lichamen

Rom. 8: 11 En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.

Ook hier weer dat woord "zullen". Hij zal in de toekomst inderdaad onze lichamen levend maken, maar daar gaat het hier niet over. Dan had er moeten staan: "Zo zal Hij ook uw dode lichamen levend maken". Een dood lichaam is niet sterfelijk. Een sterfelijk lichaam is bezig te sterven.

Wij hebben Geest of leven ontvangen en zo zijn we gemaakt tot Christenen. We zijn overgeplaatst van de ene mensheid in de andere. Daarom worden onze lichamen alsnog levend gemaakt. Zo kan dat sterfelijke lichaam in dienst gesteld worden van het nieuwe leven. En om die reden zouden we onze lichamen stellen tot een levend, heilig en Gode welbehagelijk offer. Dat lichaam is voor God dus niet meer dood, maar levend. Het is net als bij de oudtestamentische offers. Die moesten helemaal volkomen zijn. Er mocht geen gebrek aan zitten. Ons nieuwe leven is ook zonder lek of gebrek. Dat hebben we niet van nature, maar van God gekregen. Er zit dus wel wat goeds in de mens, maar alleen in gelovigen. Door dat wat wij gekregen hebben, zijn wij bekwaam gemaakt om deel te hebben aan de erfenis. Als de Geest in ons woont, zijn we bekwaam gemaakt om de levende God te dienen en daarom worden onze sterfelijke lichamen levend gemaakt. Dan stellen wij ons lichaam niet meer in dienst van de god van deze eeuw, maar in dienst van de God van de toekomstige eeuw.

De vervulling van de beloften Gods

Hand. 2: 33 Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

De toespraak door Petrus in Handelingen 2 is de eerste officiële Evangelieverkondiging sinds het aanbreken van het Nieuwe Verbond. Hij opent hier officieel het Nieuwe Seizoen, de toekomstige tijd. In werkelijkheid was het Seizoen al eerder begonnen, namelijk vanaf de eerste Paasdag. Maar ja, Pasen en Pinksteren vallen nu eenmaal op dezelfde dag. De uitstorting van de Heilige Geest was op Pasen en de publiekelijke uiting daarvan op Pinksteren.

David wist van de opstanding van Christus. Hij wist dat de ziel van de Heere Jezus niet verlaten zou worden in de hel. (De paus heeft de hel overigens om ons niet geheel duidelijke redenen onlangs afgeschaft.)

Petrus zegt dat de psalmen die hij eerder in handelingen 2 citeert, over de opstanding van Christus spreken. Zij beloven de opstanding van Christus uit de dood, zodat Hij niet meer zou sterven.

De Joden ontkennen wel dat Hij is opgestaan uit de doden, maar ze hebben nooit kunnen ontkennen dat de Heere Jezus de rechtstreekse Afstammeling van David was. En deze Jezus heeft God opgewekt. Dat is de vervulling van de beloften Gods. De apostelen waren daarvan getuigen en spraken erover.

Wat had de Heere Jezus ontvangen? Nieuw leven, maar hier staat: de belofte des Heiligen Geestes. Wie heeft dus als Eerste de Heilige Geest ontvangen? Jezus van Nazareth. En wanneer? Bij Zijn opstanding uit de doden. Die Geest was beloofd in het Oude Testament.

Psalm 51: 12 Schep Mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van Mij een vasten Geest.
13 Verwerp Mij niet van Uw aangezicht, en neem Uw Heiligen Geest niet van Mij.
14 Geef Mij weder de vreugde Uws heils; en de vrijmoedige Geest ondersteune Mij.

Joël 2: 28 En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien;
29 Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten.

Zach. 12: 10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben.....

Ezech. 39: 29 En Ik zal Mijn aangezicht voor hen niet meer verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis Israëls zal hebben uitgegoten, spreekt de Heere HEERE.

Waarom moest de vervulling van die belofte nu zolang op zich laten wachten? Omdat God één speciaal Mens op het oog had aan Wie Hij deze belofte zou vervullen. Dat was de Zoon des mensen, Die de schuld van de hele mensheid zou betalen. Hij heeft dat gedaan en als beloning eeuwig leven ontvangen. Daarmee is een nieuwe schepping tot stand gekomen, maar die wacht nog op haar voltooiing. Intussen deelt Degene Die als Eerste de Heilige Geest ontvangen heeft, van die Geest uit.

Daar begon Hij meteen mee, op de dag van Zijn opstanding, aan Zijn discipelen. Dat was niet op de Pinksterdag, maar op de Paasdag (Joh. 20: 22). Met Pinksteren werd dat zichtbaar. De belofte van de Heilige Geest was dan ook niet alleen bestemd voor die ene Man, maar voor heel Israël en allen die daar verre zijn. Bij ieder mens kan die belofte in vervulling gaan, op voorwaarde van geloof in die ene Man.

Hand. 2: 34 Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand.
35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten.

Hij zit inmiddels aan Gods rechterhand. Daartoe werd Hij meteen na Zijn opstanding gepromoveerd. Dat Hij daar oorspronkelijk ook vandaan komt, is wel zo, maar is hier niet aan de orde.

Paulus te Athene op de Areópagus.

Athene = labiel; het valt om.

In Hand. 17 spreekt Paulus tot de inwoners van Athene en speciaal tot de epicuristen en stoïcijnen. Zij vereren ook een onbekende God en dat is de God Die Paulus predikt. De God Die hemel en aarde gemaakt heeft en alles wat daarin is. Die God woont niet in tempels met handen gemaakt en wordt ook niet door mensenhanden gediend. Alsof Hij iets van mensen nodig heeft. Die God heeft Zelf het leven, de adem en alle dingen gegeven.

De epicuristen

Dit zijn volgelingen van Epicurus, geboren 341 voor Chr. op Samos. Hij schrijft de werkelijkheid toe aan verbindingen van zelf onveranderlijke atomen. Er bestaat geen Schepper. Goden zijn gelukkige wezens die zich niet met de mensen bemoeien.

De mens moet bevrijd worden van angst voor de goden en de dood. De dood is het einde van alles en daar hoeft je dus niet bang voor te zijn. Het hoogste streven van de mens is het geluk, waarin de lust de onlust overwint en de smarteloosheid alle leed en smart. Het huwelijk is alleen maar een last en daar moet je dus niet aan beginnen.

Zelf leefde Epicurus erg ingetogen, maar zijn volgelingen waren grote levensgenieters. Hun geluk bestond in het uitleven van eigen verlangens en lusten. Dus, lang leve de lol.

De stoïcijnen

Hun naam is afgeleid van het woord "stoa", zuilengang. De school is gesticht door Zeno van Citium in de stoa poikile (veelkleurig) te Athene, na 310 voor Chr.

Alles is gericht op ethiek en net als bij de epicuristen is geluk het doel van het menselijk leven. Dat geluk bereik je door beoefening der deugd.

God heeft door een soort voorzienigheid of noodlot het heelal geschapen en tot nu toe onderhouden. De wereld zal tenslotte door vuur vergaan.

Deugden zijn vooral gerechtigheid, inzicht, dapperheid, plichtsvulling ten dienste van anderen. Een leven behoort zo deugdzaam mogelijk te zijn, waarin geen ruimte is voor blijdschap of verdriet. Kortom, lang leve de deugd en weinig lol.

Paulus

Paulus' levensbeschouwing is noch het één, noch het ander.

Hand. 17: 26 En heeft uit één *bloede* het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woningen;

God heeft de mensen gemaakt en ook zo Zijn beperkingen gesteld aan de menselijke geschiedenis. Bovendien heeft Hij bepaald waar de mensen zouden wonen.

Sinds de mensheid God verworpen heeft, zijn de grote volksverhuizingen begonnen, met als gevolg dat iedereen door elkaar heen woont.

Hand. 17: 27 Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons.

De mens zou de Heere zoeken. Die mens leeft in duisternis en het moet dus op de tast, maar God is niet ver weg.

Waar wij de Heer gevonden hebben, leidt dat tot deugdzaamheid, blijdschap en vreugde. Beide stromingen komen daar bij elkaar. Wij noemen dat: vrolijk orthodox.

De grote oproep

Hand. 17: 30 God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren.

Nu wordt openlijk gepredikt dat de mens zich zou bekeren. Er valt niets meer te tasten. God heeft Zich geopenbaard in Hem Die Zijn Beeld is. Niet alleen aan hen die Hem zoeken, maar ook aan anderen.

Als we werkelijk zoeken naar de zin van het bestaan, dan komt het antwoord gegarandeerd. Waarom verkondigt God aan alle mensen dat zij zich zouden bekeren?

Hand. 17: 31 Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij de aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, Dien Hij *daartoe* geordineerd heeft, verzekering *daarvan* doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft.

Zijn oorspronkelijke plan is inmiddels uitgevoerd. Hij heeft die Man gesteld en Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Christus is die Man. Dat is allemaal al geregeld. Waarom oefent Hij die macht dan nog niet uit? Omdat Hij lankmoedig is.

2 Petr. 3: 9 De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen *dat* traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

Voordat Zijn vijanden tot een voetbank Zijner voeten zullen worden gezet, stelt Hij eerst Zijn Ecclesia samen, Zijn kabinet. Dat zijn wij, de Gemeente die de hemelse roeping deelachtig is. Te Zijner tijd zullen wij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid en zal het Hemels Jeruzalem op aarde nederdalen.

De rups en de vlinder

Die belofte van openbaring in heerlijkheid vinden we ook in de natuur terug. Waarom verandert bijv. een rups in een vlinder en waarom moet dat op de manier gaan zoals het gaat? Omdat het zo nuttig is? Nee, maar omdat het een schitterende uitbeelding is van Gods werk in deze schepping. Het is een prachtige uitbeelding van wedergeboorte en de heerlijkheid die daarop volgt. In de cocon lijkt de rups dood te zijn, maar in werkelijkheid voltrekt zich daar iets heel bijzonders. Die aardse rups verandert in een hemels wezen, precies zoals dat bij gelovigen gebeurt. Je ziet het niet, maar het gebeurt wel. Een gelovige lijkt, net als ieder ander mens, dood in zonden en misdaden, maar het nieuwe leven dat in ons zijn werk doet, verandert ons tot heerlijkheid. Nu nog verborgen, maar straks geopenbaard.

Waarom zouden die dingen wel in de natuur gebeuren en niet bij het hoogste in de schepping, de mens? De hele schepping laat zien dat het om nieuw leven uit de dood gaat. Dat is een

schitterende illustratie om duidelijk te maken dat het bij de mens precies zo zou moeten gaan. En zo gebeurt het ook bij hen die hun vertrouwen op de Heer gesteld hebben.

Hand. 2: 38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Diezelfde Geest wordt gegeven aan eenieder die gelooft.

Neem de bus

Hand. 2: 39 Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zovelen als er de Heere, onzen God, toe roepen zal.

Welke belofte? Die van de uitstorting van de Heilige Geest; die van nieuw leven; die van een nieuwe schepping.

Als je trouw blijft aan de traditie, dan kun je wachten tot st. Juttemis, maar die beloften worden dan niet vervuld. De bus is al geweest, precies op tijd. Het heeft dus weinig zin om te blijven wachten tot die bus komt. Je kunt beter zorgen dat je in die bus zit, want een andere komt er niet.

God roept niet ieder die tot het volk Israël behoort, maar ieder die gelooft. Wij die geloven, hebben de Geest ontvangen en zijn dus verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte.

Efeze 1: 13 In Welken ook gij *zijt*, nadat gij het Woord der Waarheid, *namelijk* het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

14 Die het Onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

De bedoeling is dat wij door de Heilige Geest zouden geleerd worden. Hij zou richting geven aan ons leven. Dat doet Hij luid en duidelijk, vooral als we de Heer zoeken te dienen. Christus doet Zijn werk in ons, in het denken en dat heeft z'n uitwerking in ons dagelijks leven.

Verandering van denken heeft automatisch tot gevolg dat onze levenswandel ook verandert.

7. MEDE-ERFGENAMEN MET CHRISTUS

Rom. 8: 11 En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.

Petrus had al gezegd dat de Heere Jezus door Zijn opstanding is gesteld tot Heere en tot Christus. De Heere Jezus behoorde tot het adamitische ras, want Hij was gekomen in gelijkheid des zondigen vleses. Hij verscheen niet in menselijke gedaante, maar werd geboren uit een vrouw. Daarom noemde Hij Zich ook de Zoon van Adam.

Die Zoon van Adam heeft inmiddels Zijn oude mens afgelegd, want het was de bedoeling dat God de wereld door één Man zou oordelen. Dat wordt nu openlijk gepredikt. Deze Jezus is opgestaan en heeft als Eerste de Geest ontvangen en is door God gesteld tot Heere en tot Christus.

Onze wedergeboorte maakt ons niet tot betere, maar tot andere mensen. Die wedergeboorte maakt ons leden van een mensheid waarvan Christus het Hoofd is. Ook de grote schare zal daar in de toekomst toe behoren. Zij zijn alleen geen eerstelingen.

Onze adamitische lichamen zijn sterfelijk, maar we zijn van adamiëten tot Christen geworden. Daardoor worden onze lichamen levend gemaakt.

Vlees en Geest

Rom. 8: 12 Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet naar het vlees, om naar het vlees te leven.

13 Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

Naar het vlees leven is hetzelfde als het eten van de boom der kennis van goed en kwaad. Als je de werkingen van het lichaam doodt, dan eet je van de Boom des Levens. Die Boom is Christus, geplant aan waterbeken.

De boom der kennis houdt verband met het leven onder de heerschappij van de wet; de Boom des levens met het leven onder de heerschappij van de genade.

Met andere woorden: niet wet, maar genade;

niet Mozes, maar Christus;

niet het manna, maar het Brood van Christus.

We zouden niet leven naar het beeld, maar naar het Ware.

Als je eet van het brood der genade, dan zul je leven. Eerst ga je dood, al is het maar door de Cherub. In het woord "cherub" zit het woord "Bechur" = eerstgeborene. Een cherub is dus de uitbeelding van het eerstgeboorterecht. Het is een uitbeelding van een bepaalde hoedanigheid van Christus, net als de ezel, de leeuw, de arend enz.

De Cherub doodt jou door het zwaard. Het zwaard is een beeld van het Woord van God (Hebr. 4: 12, Openb. 1: 16).

Wij zijn door de wet voor de wet gestorven. En als dat dan zo is, waarom zullen we alsnog weer onder diezelfde wet gaan leven? We zouden niet leven naar het vlees, maar naar de Geest.

De Geest leidt in heel de Waarheid

Rom. 8: 14   Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn zonen Gods.

Die Geest zou ons leiden, maar waarheen?

Joh. 16: 13   Maar wanneer Die zal gekomen zijn, *namelijk* de Geest der Waarheid, Hij zal u in al de Waarheid leiden;

Die Geest zal ons in heel de Waarheid leiden. Als je die Waarheid niet wilt kennen, dan moet je ook niet spreken over leiding door de Geest. Misschien word je dan wel geleid, maar niet door die Geest der Waarheid.

Kennis is niet alleen wetenschap, maar veel meer gemeenschap. Je hebt deel aan die kennis en je hebt haar je eigen gemaakt.

De Geest leidt ons bovendien naar zoonschap. Zonen = hui'os.

Kinderen zijn onvolwassen en onverantwoordelijk. Om die reden worden ze vaak onder wetten geplaatst. Zonen zijn volwassen en erfgenamen. Zij dragen verantwoordelijkheid.

Pas vanaf het moment dat wij kinderen Gods geworden zijn, begint de Geest ons te leiden in heel de Waarheid. De zoekende zal ongetwijfeld in contact komen met het Evangelie. Dat Evangelie kan een zondaar brengen tot kind van God. Pas daarna begint het goede werk van Christus in ons. Dan wordt een mens van kind tot volwassene, tot zoon. Door dat goede werk worden we bekwaam gemaakt om de erfenis in ontvangst te nemen.

De Geest leidt tot zoonstelling

Rom.8: 15   Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreeze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanstelling tot zonen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!

We zijn niet verlost om vervolgens alsnog als slaven door het leven te gaan. Hoe kun je nu, als je verlost bent van de wet, uit dankbaarheid toch onder die wet gaan leven? Dat is toch in zichzelf onmogelijk. God heeft het huis gereinigd en wij vinden het nodig het nog eens dunnetjes over te doen. Je moet jezelf niet oppoetsen, maar voor dood houden. Als je jezelf oppoetst, is dat net een vreemd soort lijkschennis.

Wordt jou onrecht aangedaan? Nou en, je bent toch dood.

Wij hebben ontvangen de Geest der zoonstelling. We zijn niet geadopteerd, maar uit God geboren als kind. Het is niet de bedoeling dat een kind een kind blijft, maar zoon, erfgenaam wordt. Daarom hebben wij de Geest der zoonstelling gekregen, opdat wij zo in de toekomst de erfenis in ontvangst mogen nemen.

Niet alle kinderen erven, maar er wordt altijd één zoon tot erfgenaam aangesteld. Je kent dat rijtje wel: Jan, Piet, Klaas en Cornelis, zijn zoon. De eerste drie erven niet, maar de laatste wel. Jakob en Ezau zijn allebei zonen van Izak. Toch is er maar één van de twee die de erfgenaam wordt over dat wat niet verdeeld kan worden. De belofte bijvoorbeeld. Waar het ging om vererving van het koningschap, daar werd David aangesteld tot erfgenaam. Al die andere kinderen niet. David was de jongste, maar erfde toch.

God zou een mens maken naar het beeld en de gelijkenis van God. Pas na de 73e generatie kwam die Mens

Psalm 2: 6 Ik toch heb Mijn Koning gezalft over Sion, den berg Mijner heiligheid.
7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.

Pas toen werd Hij aangesteld en wel als Eerstgeborene. God had twee zonen, Adam en Adam. De eerste werd het niet, de Tweede wel. Israël werd het niet, maar de Gemeente. De Gemeente is ouder in rangorde.

Door kennis der Waarheid tot zoonstelling

Waarom heet de Heilige Geest de Geest der Waarheid? Omdat Hij ons in heel die Waarheid leidt.

Waarom heet de Heilige Geest de Geest der Zoonstelling? Omdat Hij ons naar die zoonstelling leidt.

Hoe worden we naar die zoonstelling geleid? Door ons te laten leiden in heel de Waarheid. Je kunt nooit zeggen dat je te dom voor die Waarheid bent. De Geest vertelt het je wel.

Efeze 1: 17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;
18 Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;
19 En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht,.....

Naar de mate waarin wij die Waarheid meer leren verstaan, naar die mate worden we ook meer volwassen. Waarom moeten kinderen onder de wet leven? Omdat het hen aan kennis ontbreekt. Niettemin hebben wij niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid, maar de Geest der vrijheid, opdat wij ooit de erfenis in ontvangst mogen nemen.

Alle dingen werken mee ten goede

Rom. 8: 28 En wij weten, dat degenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, *namelijk* dengen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

Wij zouden God liefhebben. In dit vers gaat het over de slechte dingen die mee zullen werken ten goede. Die slechte dingen zijn er, maar wij vertrouwen erop dat God al die dingen zal doen medewerken ten goede.

Wat is dan het goede? De Geest leidt ons naar zoonstelling, naar het ontvangen van het eerstgeboorterecht. Dat is het goede. Doe dus niet als Ezau en verkwansel dat eerstgeboorterecht niet.

We zijn niet in staat om onszelf naar die zoonstelling te leiden. Toch helpen alle dingen om te komen tot het door God gestelde doel. Waarom moeten we dit alles meemaken? Om te leren verdragen en de betrekkelijkheid van dit leven in te zien, opdat we ons vertrouwen zouden stellen op God. Niet dat God al die dingen doet, maar Hij gebruikt ze ten goede. We zouden daarom leren vertrouwen op de beloften Gods, omdat dit leven nu eenmaal toch niets voorstelt. We zoeken het dus ook niet in dit leven, maar hebben een toekomstverwachting. Daarom leggen we de oude mens af en doen de nieuwe aan.

Dat kan, omdat we kinderen Gods zijn die de Geest hebben ontvangen. Die Geest leidt ons naar de positie die Hij voor ons bestemd heeft, namelijk heerlijkheid.

Eén Geest

Rom. 8: 16   Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.

In de praktijk zijn dit niet twee geesten. Wat is onze geest en wat is de Geest van Christus? De bedoeling is dat Zijn gedachten onze gedachten worden. Dat onze gedachten volledig gecontroleerd worden door de Geest Gods. Niet meer ik, maar Christus leeft in mij. Wie is "ik"? Dat is Christus. Daarmee is Christus "Ik" geworden.

Er is maar één inwendige mens, niet twee. We zijn niet schizofreen. We hebben niet twee identiteiten waaruit we kunnen kiezen, Nee, we zijn wie we zijn. Hij moet wassen en ik moet minder worden. Daarom is het de bedoeling dat de oude mens omgezet wordt in de nieuwe mens.

Kijk naar een ei. De kip legt een ei en gaat broeden. Als dat het enige is, kan ze broeden tot ze een ons weegt, maar dat ei blijft een ei. De haan moet het ei eerst bevruchten. Dat levert resultaat op.

Nu gaan we er even vanuit dat ieder mens een ei is. De dooier is zijn geest, het eiwit zijn ziel, zijn levenswandel en de schaal zijn lichaam. In principe is dat ei dood, net zoals alle mensen voor God dood zijn. Pas als het ei bevrucht is door de man, zal het tot leven komen. Pas als wij bevrucht zijn door de Man, met het Zaad der wedergeboorte, namelijk Gods Woord, komen wij tot leven. Dat zaad noemen we het vruchtbeginsel. Langzaam maar zeker worden eigeel en eiwit omgevormd tot iets wat daar helemaal niet meer op lijkt. Daar zie je nog niets van, want het is nog verborgen in het lichaam. Pas als het verlost is van zijn lichaam, zie je dat er iets heel anders uitgegroeid is, namelijk een vogel, een hemels wezen. Er is niet meer over van het eigeel en het eiwit. Als het lichaam uit elkaar valt, is het de bedoeling dat er niets meer van die andere mens over is.

Rom. 8: 29   Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

Zoals Seth beelddrager van Adam was, zo zouden wij beelddrager van Christus Zijn, Die de Beelddrager Gods is.

Waarom dus dit leven, hoewel je het allemaal ook niet gewild hebt? Opdat we zouden kunnen verdragen en bekwaam zouden zijn om de erfenis in de toekomst in ontvangst te nemen. Dan zijn wij broeders en dus mede-erfgenamen van de Eerstgeborene van de nieuwe schepping.

Rom.8: 15   Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreeze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanstelling tot zonen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!

Opgroeien in geloof

Dat is de gemeenschap die we hebben met Degene Die ons verwekt heeft. Abba is een verwijzing naar het Oude Testament, naar vaderschap en zoonschap.

Wij weten heel zeker dat we kinderen Gods zijn, omdat de Geest dat in ons en aan ons bevestigt. Hij leidt ons immers ook naar het zoonschap. Dat is de basis en inhoud van heel ons leven. Hij zorgt als een Vader voor ons en laat er geen twijfel over bestaan dat wij Zijn kinderen zijn.

En als dat zo is, dan vloeit daaruit voort dat wij ook erfgenamen Gods zijn.

Christus is tot Zoon gesteld. In Zijn aardse leven was Hij op weg naar die zoonstelling. In de dagen Zijns vleses heeft Hij geloof, gehoorzaamheid moeten leren uit hetgeen Hij geleden heeft (Hebr. 5: 8). Hij heeft het geloof behouden en daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem een Naam gegeven boven alle naam.

De Heere Jezus heeft Zijn loopbaan des geloofs gelopen en wij zouden onze loopbaan lopen. Daarbij zouden we zien op onze overste Leidsman en Voleinder des geloofs (Hebr. 12: 2). Hem was de vreugde voorgesteld en daarom heeft Hij het kruis gedragen. De vreugde waarop Hij zag, is de erfenis die Hij ontvangen heeft. Nu zien wij echter nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn, maar wij zien Jezus met eer en heerlijkheid gekroond (Hebr. 2: 9). Hij is tot Zoon gesteld en wij worden opgeroepen om tot zonen op te groeien.

Zonen Gods

Wij zijn niet de enige zonen Gods. Satan is het ook, net als de engelen, de goede en de slechte. Kenmerk van zonen Gods is dat zij hemelse wezens zijn die macht uitoefenen op aarde.

Binnen afzienbare tijd zal alles en iedereen aan Christus onderworpen zijn. Daarbij behoren ook de zonen Gods die nu nog in de hemel zijn, maar daar niet thuishoren. Zij zullen ter aarde worden besteld. Zij zullen dus toch op de plaats eindigen die de paus net heeft afgeschaft.

Die zonen Gods krijgen de zak.

Openb. 12: 7   En er werd krijg in den hemel: Michaël en zijn engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde *ook* en zijn engelen.
8   En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in den hemel.
9   En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen.

Michaël en Zijn engelen = Christus en de Gemeente. Die engelen zijn in dit geval geen boodschappers, maar hemelse wezens. Door die krijg zullen er vacatures ontstaan. De tegenwoordige boze eeuw wordt vervangen door de toekomstige. De oude slang en zijn

personeel worden vervangen door de verhoogde Slang en Zijn personeel. Wij zullen de engelen gelijk zijn.

De aanstelling tot zonen is een heel elementaire gemeentelijke waarheid. Wij zijn immers mede-erfgenamen met Christus.

De hemel is niet alleen een plaats waar wij in de toekomst zullen zijn, maar is fundamenteel een hogere plaats. De aarde is voor de mens gemaakt. De mens keert in de toekomst dan ook naar de aarde terug om daarop te wonen. De enige uitzondering daarop is de Gemeente. De hemel is de woonplaats van de engelen.

De Heer zal terugkomen met Zijn engelen en wij zijn aan die engelen toegevoegd. De consequentie van het kind Gods zijn, is dus niet eens het eeuwige leven ontvangen. We zouden immers al in onze jongelingsjaren onze Schepper gedenken, zodat we al van jongs af aan de consequenties nemen van het kind Gods zijn. Dat is door op te groeien tot zonen Gods. Wij zullen met Hem terugkeren en met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Onvoorstelbaar, maar waar

Rom. 8: 17 En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; zo wij anders met *Hem* lijden, opdat wij ook met *Hem* verheerlijkt worden.

Wat heeft Christus dan geërfd? Heerlijkheid. God heeft Hem uitermate verhoogd en een Naam gegeven boven alle naam (wij zullen ook een nieuwe naam krijgen). Christus heeft het Koninkrijk geërfd, de wereld. Dat geldt dus ook voor ons. We kunnen ons dat moeilijk voorstellen.

Als we bedenken hoe de Heere Jezus Zijn straf onderging, hoe Hij uitermate vernederd werd; dat het God behaagde Hem te verbrijzelen; dat God al de zonden der wereld op Hem liet aanlopen; dat Hij de schuld van heel de mensheid droeg. Als we daarbij bedenken dat Hij ondanks dit alles Zijn geloof behouden heeft en dat God Hem op grond daarvan opgewekt heeft uit de doden en verheerlijkt tot de uiterste maat. Als dat allemaal kan, dan kan het ook dat God ons deel geeft aan al de zegeningen die Christus ontvangen heeft. Onvoorstelbaar, maar waar.

Navolgers van Christus

Hij is onze Voorganger en Hij heeft ons de weg ten hemel bereid. Dat is een verse en levende weg. Wij zouden op die weg de hemel ingaan, Hem achterna. Als wij navolgers van Christus zijn, dan komen ook wij op de troon terecht. Dat is onze positie.

Als dat Gods plan is, dan zouden wij ons daar gewoon aan onderwerpen. Dat is een plan waar wij met ons verstand niet bij kunnen. Daarom is het ook Zijn plan. Het enige wat wij zouden doen, is dat plan gewoon accepteren.

Waarom denk je dat Christus nog steeds gesmaad wordt? Omdat Hij Zich de tijd gunt om dat volk voor Zijn Naam te verzamelen, de Gemeente van eerstgeborenen. Als Hij zo lankmoedig en genadig is, waarom zouden wij ons dan niet aan Hem onderwerpen? Alle nieuwtestamentische brieven schrijven daarover; over de positie die wij hebben en dat wij in

die positie zouden staan. Dat geldt niet alleen voor een elitair clubje, maar voor alle kinderen Gods.

God heeft ons betere beloften gedaan. De satan heeft zich natuurlijk beziggehouden met het uithollen van de Bijbelse termen, maar je kunt het heus wel weten.

Efeze 1: 3   Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

Wij zijn gezegend met alle geestelijke zegening. Al de zegeningen die de Messias zou ontvangen, op grond van oudtestamentische beloften, zijn ook voor ons bestemd. En Hij **heeft** ons gezegend met elke geestelijke zegening in de hemel in Christus. Dat is alles sinds Genesis 1.

Als in Psalm 2 staat: "Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd", dan geldt dat ook voor de Gemeente. Als er staat: Ik toch heb Mijn Koning gesteld over Sion", dan geldt dat net zo goed voor de Gemeente.

Wij **zijn** mede-erfgenamen. Hij heeft Zijn loopbaan inmiddels gelopen en wij zouden dat ook doen. Dat is de loopbaan des geloofs of de goede strijd des geloofs. We zouden grijpen naar het eeuwige leven. We zouden dat eeuwige leven niet alleen hebben, maar ook leven.

Filip. 2: 13   Want het is God, Die in u werkt, beide het willen en het werken, naar *Zijn* welbehagen.
14   Doet alle dingen zonder murmureren en tegenspreken;

Strijd er niet tegen. We zouden op de Heer zien en niet naar beneden kijken. Anders verzuip je, net als Petrus. Christus is ons grote Voorbeeld. Dat wat God voor Christus deed, doet Hij ook voor ons. Dat wil niet zeggen dat wij ook gekruisigd moeten worden, want dat is allang geregeld.

Hij doet Zijn werk in ons als wij ons aan Hem onderwerpen. Daarbij nemen wij de volste verantwoordelijkheid voor ons eigen leven. Niet op je krent zitten, maar gewoon je leven leiden en daar voor de volle 100 % verantwoordelijk voor zijn. Het is niet altijd de schuld van iemand anders. Ons leven wordt wel in hoge mate bepaald door anderen, maar we zijn toch verantwoordelijk voor onszelf.

Wij zijn schuldig en daarmee uit, maar we kunnen er niets aan doen dat we zondaren zijn. Daarom biedt God juist een alternatief. We zouden zelf onze beslissingen nemen. Dat doet God niet, want als Hij het zou doen, werden we nooit volwassen. Dan blijven we kleine kinderen. En als we niet volwassen worden, zullen we ook niet erven. Dan verspelen we ons eerstgeboorterecht, net als Ezau.

2 Joh. : 8   Ziet toe voor uzelf, dat wij niet verliezen, hetgeen wij gearbeid hebben, maar een vol loon mogen ontvangen.

Niet een half loon, maar een vol loon. De Heer zorgt wel voor ons, maar pas dan wanneer wij op onszelf achten en wandelen waardig de roeping waarmede wij geroepen zijn. We zijn kinderen des Konings en dat zouden we ons bewust zijn.

Soms moet je een beslissing nemen en weet je niet welke. Dan kun je de Heer daar natuurlijk naar vragen. Of je de volgende morgen dan weet wat je moet doen, is maar zeer de vraag. Daarom, God zegene de greep. Doe iets en God gebruikt het ten goede. Een vader behoort zijn kinderen verantwoordelijkheden op te leggen. Erbij blijven staan en niet meteen ingrijpen. Een kind groeit op met vallen en opstaan, maar het groeit op. Zo zouden ook wij opgroeien tot volwassenheid. Dat kan een zware weg zijn. Vraag dat maar aan de Heer.

Matt. 26: 39 En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op Zijn aangezicht, biddende en zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan? Doch niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij *wilt*.

Hij deed het liever niet, maar onderwierp Zich aan Zijn Vader. Hij zag daarbij op de vreugde die Hem was voorgesteld.

Rom. 8: 17b zo wij anders met *Hem* lijden, opdat wij ook met *Hem* verheerlijkt worden.

Dat is een lijden als gevolg van leven in geloof. Als we dat ondergaan, dan zullen we verheerlijkt worden. Hij ging Zijn weg en zou Zijn loon ontvangen. Zo is het ook gegaan. Indien wij met Hem lijden, zullen we ook met Hem verheerlijkt worden.

Rom. 8: 18 Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezès tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.

Waarden = waarde bepalen.

Wat is onze enige troost? Dat al ons lijden niet opweegt tegen de heerlijkheid die ons is voorgesteld. Wij roemen in de verdrukking, want als wij de kastijding verdragen, dan zal God Zich jegens ons als zonen gedragen.

Zwanger

Rom. 8: 19 Want het schepsel, met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der zonen Gods.

De schepping is zwanger, maar wacht op de openbaring der zonen Gods. Dat is in de wederkomst. Toen de Heere Jezus werd geboren, verscheen er een Engel des Heeren. Terstond was er met die Engel een leger van hemelse heirscharen, prijzende God, zeggende: "Ere zij God". Net als de 24 ouderlingen in Openb.

Als in de toekomst de Engel verschijnt, dan zal Hij met Zijn Gemeente verschijnen en wij zullen Zijn Naam prijzen, zeggende: "Ere zij God... ". Vóór die tijd zullen we dus worden opgenomen.

Wanneer komt er een einde aan het lijden in de wereld? Als de bevalling plaatsvindt. Tijdens de bevalling is het lijden het ergst. Het kan nog niet zover zijn, want het wachten is nog op ons. Je kunt ook wachten om te kijken of de Gemeente wel echt opgenomen wordt. Of je dan nog een second chance hebt? In het algemeen kun je genoeg willen nemen met minder, maar in dit geval zou dat wel heel erg dom zijn. Think big (dr. Schuller).

Rom. 8: 20   Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om Diens wil, Die het *der ijdelheid* onderworpen heeft;

Al die "negen maanden" gelden niet.

Rom. 8: 21   Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods.

Wij hebben deel gekregen aan een nieuwe schepping. Datzelfde staat de hele schepping te wachten. Dat heeft niets met alverzoening te maken. Sommigen willen gewoon niet en die worden voor die tijd nog eventjes van deze wereld verwijderd. Het schepsel is vrouwelijk en de meest christelijke deugd voor een vrouw is het onderdanig zijn aan de man. Dat is ontleend aan de grote scheppingsorde, waarin de schepping genomen is uit de Man. Leef je volgens dat principe, dan komt het goed.

Rom. 8: 22   Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen in barensood is tot nu toe.

Dit is geen beeldspraak, maar letterlijk bedoeld. Dit algemene beginsel is ook in het bijzonder van toepassing op onszelf.

Rom. 8: 23   En niet alleen *dit*, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, *zeg ik*, zuchten in ons zelve, verwachtende de aanstelling tot zonen, *namelijk* de verlossing onzes lichaams.

Een eersteling is de eerste vrucht van de oogst. Vandaar eerstgeborene. De oogst is de voleinding der eeuw en het begin van de nieuwe schepping.

2 Kor. 5: 17   Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Dat is niet alleen van toepassing op de wereld, maar ook op ons.

Wij zuchten in onszelf. Dat is niet zo hard. Als gelovigen klagen dat ze het moeilijk hebben, niets van aantrekken. Je kunt het aanhoren en medelijden hebben, maar zo is het nu eenmaal. Zonder arbeid geen loon. Zonder lijden geen heerlijkheid.

Als een ongelovige wist waar het leven toe leidt, dan had hij waarschijnlijk wel abortus op zichzelf gepleegd. Wij als gelovigen weten wat de toekomst zal brengen. God zal er bovendien voor zorgen dat wij niet bovenmate verzocht zullen worden. Er is maar één voorwaarde: ons aan Hem overgeven. Intussen kunnen wij staan op de beloften van onze Heer en God. Daarom hebben we recht op hulp, maar Hij doet het op Zijn manier.

Wij verwachten de aanstelling tot zonen. Dat is de verlossing van ons lichaam. Als we daarvan verlost worden, zullen wij daarvoor in de plaats een verheerlijkt lichaam ontvangen. Het verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen. Als dat gebeurt, dan wordt de Gemeente collectief weggerukt tot God en Zijn troon.

Hoop doet leven

Rom. 8: 24   Want wij zijn in hope zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen?

Wij hebben hoop, omdat we de beloften Gods hebben. Als de weg die we gegaan zijn, doodloopt, keer dan om en ga een weg in afhankelijkheid van Hem. Hij laat je niet in de steek. Hij geeft ons heel veel, maar dat zou primair gebruikt worden voor de dienst aan Hem, opdat wij daardoor tot zonen zouden opgroeien.

Het verschil tussen gelovigen en ongelovigen is, dat de eersten hoop hebben en de laatsten absoluut niet. Waar moet het naartoe in het leven en met deze wereld? Wij kennen de toekomst en maken ons daar niet druk over. God heeft aan ons beloften gedaan.

Hoop die gezien wordt, is geen hoop. Het gaat dus over dingen die nog niet gezien worden.

Rom. 8: 25   Maar indien wij hopen, hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid.

Lijdzaamheid is passie. Het kan pijn doen, maar dat hoeft niet beslist. Lijdzaamheid is ook ondergaan. Je laat het gebeuren, met volledige inzet en overgave, ook al doet het zeer. Goede tijden, slechte tijden.

Wij hopen, omdat God het beloofd heeft. Daarom hebben wij altijd goede moed.

Wij hopen op de dingen die we niet zien. De dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig. De natuurlijke mens stelt zijn hoop op de dingen die hij ziet. Wij stellen onze hoop op de dingen die we niet zien. Die hoop vinden we in het Woord van God en Zijn Woord houdt stand tot in eeuwigheid.

Zenden en ontvangen

Rom. 8: 26   En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.

Die Geest is Dezelfde Geest als uit vers 9, 14, 15 en 16. De Geest Die beloofd was en ons zou leiden naar onze aanstelling tot zonen.

Hier wordt dus teruggegrepen op vers 14 en 15. Niet de zonde of de wet zou heersen, maar de Geest zou ons leiden. Wij zijn zwak, maar de Geest is Degene Die ons kracht geeft. Hij is een krachtig Iemand die ons bekwaam maakt. "Ik ben zwak en Hij is sterk en Zijn kracht wordt in mijn zwakheid volbracht".

Hij komt onze zwakheden te hulp. We zouden de Geest der wijsheid ontvangen. Die Geest openbaart ons de kennis van Hem.

Jak. 1: 5   En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij *ze* van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

Als het je aan wijsheid ontbreekt, zou je haar van God begeren. Als je trouw bent aan Hem, zal Hij je die wijsheid geven.

1 Joh. 5: 20 Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen; en wij zijn in den Waarachtige, *namelijk* in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige leven.

Wij zouden ons verstand gebruiken, opdat wij op Zijn Woord verstandelijk acht geven. De mens gebruikt zijn verstand meestal wel, maar doet dat vooral om van hem uit tot God te praten. Andersom zou beter zijn. De walki talki moet niet op zenden staan, maar op ontvangen. Als dat ding op ontvangen staat, kun je leren begrijpen wat God zegt.

1 Kor. 2: 12 Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn;

Daar zouden wij ons van bewust zijn en iedereen is daartoe bekwaam. Al wat wij nodig hebben, ontvangen wij en nog meer.

Efeze 1: 16 Houde niet op voor u te danken, gedenkende uwer in mijn gebeden;
17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;
18 *Namelijk* verlichte ogen uws verstands,...

Dat is in kennis van Hem. Via die Geest zouden wij kennis ontvangen. Dan krijg je verlichte ogen des verstands. Kennis zit in ons hart. Dat wat wij kennen, wordt in hoge mate bepaald door onze gezindheid. Als je iets niet begrijpt, dan heeft dat meestal te maken met hoogmoed. Je krijgt die verlichte ogen des verstands, opdat:

Efeze 1: 18 .....gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;
19 En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht,

Om de eenvoudige reden dat wij nu eenmaal gezegend zijn met alle geestelijke zegening in de hemel. Als we dus willen weten wat die zegeningen zijn, dan moeten we eerst weten welke zegeningen Christus ontvangen heeft.

Eén van die zegeningen is bijv. de kracht die God gewrocht heeft, zoals in vers 20 staat.

Efeze 1: 20 Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en *Hem* heeft gezet tot Zijn rechterhand in den hemel;

Die kracht heeft God gebruikt toen Hij Christus uit de doden opwekte en met die kracht werkt Hij ook in ons. In de eerste plaats gaat het erom te weten wat God gedaan heeft aan Christus, daarna zouden we weten wat God aan ons gedaan heeft. Daarom zouden we komen tot kennis van Hem en de kracht Zijner opstanding (Filip. 3: 10).

Efeze 3: 14 Om deze oorzaak buig ik mijn knieën tot den Vader van onzen Heere Jezus Christus,
15 Uit Welken al het geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt,

- 16 Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens;
- 17 Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt;

De Geest uit vers 16 is Dezelfde als Christus in vers 17.

Geest - in de inwendige mens;

Christus - in onze harten.

Dat is de basis van ons leven. Gemeenschap met God, eenheid. De Heer bewerkt dat in ons door Zijn liefde.

Efeze 3: 18 Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij,

Als je alle beetjes die wij weten bij elkaar optelt, kom je tot de volheid van kennis. Dat werkt natuurlijk niet. De bedoeling is dat elke gelovige ten volle zou begrijpen wat de breedte, lengte, diepte en hoogte van die kennis is. Dat is een werk wat God aan iedere gelovige individueel doet, opdat wij zouden opgroeien tot zonen. En:

Efeze 4: 14 Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen;

We zouden allen als aarden vaten tot de rand gevuld worden. Dan laat je je niet meer van de wijs brengen, omdat je genoeg kennis in huis hebt.

Efeze 3: 19 En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.

We zouden die liefde leren verstaan. Dit werk Gods en deze gezindheid van God heeft een omvang die wij niet kunnen bevatten. Daarom zouden we ons laten vullen met die wijsheid. Zo komen we tot de volheid Gods.

Bidden en onderwerpen

Efeze 3: 20 Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt,

Hij is machtig meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken. Het is een deugd om te bidden, maar bidden heeft lang niet altijd de betekenis van het inleveren van je verlanglijstje.

Bidden is in de eerste plaats onderwerping aan iemand die hoger is dan jij. Als jij in het water ligt te verzuipen en je roept om hulp, dan doe je dat aan iemand die sterker is dan jij. Je vraagt alleen hulp aan degene die je helpen kan. "Ik ben zwak en Hij is sterk". Bidden veronderstelt nederigheid.

Als je eens nodig met Hem moet spreken, omdat je nog een heleboel wensen hebt, dan is dat geen nederigheid, maar hoogmoed. We zouden ons juist aan Hem onderwerpen, opdat Hij Zijn werk in ons zou doen. "Heer, ik zie het niet meer zitten, maar U wel, heeft U gezegd".

Praise is een hype. Dat is het knopje op zenden zetten en vertellen wat Hij allang weet. Men is als de dood dat de Ander wat zegt.

Gebed heet aanbedding. Als je God eer wilt geven, hoef je helemaal niet zo hard te roepen. Je kunt beter je hart aan Hem onderwerpen.

Matt. 15: 8 Dit volk genaakt Mij met hun mond, en eert Mij met de lippen, maar hun hart, houdt zich verre van Mij;

Niet alleen met de mond, maar ook met het hart belijden.

Wij weten helemaal niet wat wij bidden zullen, maar God is machtig meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken. Het is dus niet zo verstandig God te interesseren voor onze plannen. Misschien heeft Hij veel betere plannen met ons. Je kunt beter jouw plan inruilen voor Zijn plan, of gewoon de Heere Jezus toelaten in je hartje.

We zouden de Geest Die in ons werkt niet onderschatten.

Efeze 3: 21 Hem, *zeg ik*, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.

We zouden ons met heel ons leven aan Hem onderwerpen. Dat staat dan ook in het volgende vers.

Efeze 4: 1 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt;
2 Met alle ootmoedigheid, en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde;
3 U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den Band des Vredes.

Wij zouden ons aan Hem onderwerpen. Daarom staat er ook verderop: "Bid zonder ophouden".

Rom. 8: 26 En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.

Wij weten niet hoe we onze relatie met de Heer moeten inrichten. Wat zouden we aan Hem moeten vragen? Gebed is een heel persoonlijke zaak. Bovendien, hoe gedetailleerder de lijst met vragen is, hoe meer je vergeet. Maar je bent ook steeds aan het zenden.

Trouwens, waarom moet een kind elke dag aan zijn vader vragen of hij voor hem wil zorgen? Dat doet die vader sowieso wel. Je kunt er beter voor danken. Natuurlijk kun je dingen vragen om daarmee uitdrukking te geven aan je afhankelijkheid van God, maar je kunt beter bidden: "Doe Gij maar met mij wat U wilt", of: "Dank U voor de vergeving van misdaden".

We zouden ons ervan bewust zijn dat Zijn kracht in ons werkt. Daarom zijn we beschikbaar. Daarom zouden we de Heer elke dag weer in ons hart toe moeten laten, want Hij wil ons elke

dag weer opvoeden. Hij wil Zijn werk in ons doen en dat betekent niets als de weg zonder dalen is. Als je geloof moet leren om volwassen te worden, dan kon het wel eens zo zijn dat je dikwijls een tunnel in moet, met een bocht erin. Je weet dan niet waar je uitkomt.

Het geeft niet dat we niet weten wat we moeten bidden, want de Geest bidt Zelf voor ons. Die Geest bewerkt Zelf die onderwerping aan Hem. Die Geest onderhoudt Zelf het contact tussen God en ons. Dat wordt niet uitgesproken.

Je kunt wel behoefte hebben om met de Heer te spreken, maar soms weet je niets te zeggen. Ook dat is onderwerping.

Zuchtingen = kreunen uit vers 23. Het heeft met lijden te maken, maar juist dat heeft te maken met gemeenschap met de Heer.

Rom. 8: 34 Wie is het , die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods zit, Die ook voor ons bidt.

Wie bidt er voor ons? Volgens vers 26 en 27 de Geest, maar volgens vers 34 Christus. De Geest en Christus zijn identiek. De Geest van Christus woont in onze harten en daarom delen we in Zijn positie.

Het werk van de Hogepriester

Hebr. 7: 21 Maar Deze met eedzwering, door Dien, Die tot Hem gezegd heeft: De Heere heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen: Gij zijn Priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizédek.

Christus is de Hogepriester van het Nieuwe Verbond. Wat doet die Hogepriester dan?

Hebr. 7: 22 Van een zoveel beter Verbond is Jezus Borg geworden.

De Heere Jezus is Borg van een blijvend Verbond. Daarom is dat Verbond beter.

Hebr. 7: 23 En genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door den dood verhinderd werden altijd te blijven;

In het verleden zijn er heel wat hogepriesters geweest. Zij hadden de vervelende gewoonte om bij gelegenheid het loodje te leggen. Dat was niet de bedoeling, want als je eenmaal hogepriester bent, behoor je dat altijd te blijven. Het grote aantal priesters geeft dus niet de kracht aan van dat verbond, maar juist de zwakte.

Hebr. 7: 24 Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap.

Hij is pas Hogepriester geworden nadat Hij is opgestaan. Dat was slim, want anders was ook deze Hogepriester gestorven.

De Heere Jezus was op aarde dan ook helemaal geen Priester. Een hogepriester moet uit de stam van Levi komen en bovendien uit het geslacht van Aäron. En Hij kwam niet uit Levi, maar uit Juda.

- Hebr. 7: 13   Want Hij, op Wien deze dingen gezegd worden, behoort tot een anderen stam, van welken niemand zich tot het altaar begeven heeft.
- 14   Want het is openbaar, dat onze Heere uit Juda gesproken is; op welken stam Mozes niets gesproken heeft van het priesterschap.
- Hebr. 8: 3   Want een iegelijk hogepriester wordt gesteld, om gaven en slachtofferen te offeren; waarom het noodzakelijk was, dat ook Deze wat had, dat Hij zou offeren.
- 4   Want indien Hij op aarde ware, zo zou Hij zelfs geen Priester zijn, dewijl er priesters zijn, die naar de wet gaven offeren;

Het lijden van de Heere Jezus en Zijn dood maken dus in geen enkel opzicht deel uit van Zijn priesterlijk werk. Het is absoluut geen priesterlijke taak om voor het volk te sterven. Een priester zorgt voor de noden van het volk. Christus is dus het Hoofd voor de dienst aan God. En op grond van onze wedergeboorte zijn wij priesters geworden (Openb. 1: 6). We zijn als priesters geboren, maar nog niet bekwaam. Tegen de tijd dat we bekwaam geworden zijn, gaan we naar Degene Die het Hoofd van dienst is om te vragen wat voor dienst we moeten doen. Wij melden ons dus bij de Hogepriester voor onze dienst aan God. We naderen dus voor de troon der genade, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods. Daar doen wij dienst onder leiding van de Hogepriester.

- Hebr. 7: 25   Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.

Omdat Hij onvergankelijk leven heeft, kan Hij ons volkomen zalig maken. Hij leeft om voor ons te **bidden**.

God vergeet ons niet. Het bidden is hier de uitdrukking voor de complete dienst van Christus. Hij dient God en dat heet bidden. Wat doet Hij in Zijn dienst? Hij doet verzoening en maakt ons zalig. Hij doet Zijn taak. En als je weet dat je priester bent, dan zul je je toch bij de Hogepriester moet melden. Anders verzaak je je taak.

8. ZOVELE BELOFTEN GODS ALS ER ZIJN...

Alle beloften Gods zijn in Christus ja en amen

Wie bidt er voor ons? De Geest, namelijk Christus, namelijk de Hogepriester van het Nieuwe Verbond.

Wat was er beloofd? De Heilige Geest, de Messias, de Hogepriester en het Nieuwe Verbond. Onder dat Nieuwe Verbond zou er een nieuwe Geest in ons geplant worden.

Dat lijken vier beloften, maar het is er één. Voor alle duidelijkheid wordt het steeds met andere termen verteld. Als je de ene belofte niet snapt, dan misschien wel de andere. Iedereen kan het dus weten.

In het onderwijs is het belangrijk de dingen steeds met andere woorden te vertellen. Herhalen met andere woorden. Dan krijg je wel andere termen, maar geen andere dingen. Denk ook aan synoniemen.

Daarom kan Paulus zeggen:

2 Kor. 1: 20 Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.

Geen Christus - dan ook geen Geest;

Geen Christus - dan ook geen Messias;

Geen Christus - dan ook geen Hogepriester;

Geen Christus - dan ook geen Nieuw Verbond;

Geen Christus - dan ook geen Mens naar Gods beeld en gelijkenis;

Geen Christus - dan ook geen onwankelbaar Koninkrijk uit Davids' zaad (2 Sam. 7);

Geen Christus - dan ook geen Gemeente;

Geen Christus - dan ook geen nieuwe schepping.

Geen Christus - dan ook geen .....

Al deze beloften zijn en worden alleen maar vervuld via de Heere Jezus Christus.

Als we een oplossing zoeken voor de grote vragen van het leven, dan komen we altijd terecht bij de Heere Jezus Christus. Hij is Degene Die onze relatie met God onderhoudt; Hij is de goede Herder; Hij is Degene Die voor ons bidt en bij machte is meer dan overvloedig te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt.

Rom. 8: 27 En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt.

Christus weet heel goed wat Gods bedoeling is met ons leven. Hij is onze Advocaat, onze belangenbehartiger.

Rom. 8: 28 En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, *namelijk* dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

Degenen die God liefhebben, zijn dezelfden als die door God geroepen zijn. Wij zijn geroepen tot zoonschap en Hij zal ervoor zorgen dat we daar terechtkomen.

Als wij onze levens in de praktijk in Zijn hand stellen en bereid zijn Hem te dienen, dan zullen alle dingen medewerken ten goede. Als wij trouw zijn aan Hem, dan is Hij trouw aan ons.

Rom. 8: 29   Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

"Die" is meervoud. Allen die Hij tevoren gekend heeft. Dat is dezelfde volgorde als in Genesis. Adam werd geschapen als eersteling van deze oude schepping en allen die na hem kwamen, werden beelddrager van Adam. Als de laatste Adam gekomen is, Die de Eersteling is van een nieuwe schepping, dan zullen allen die uit de laatste Adam voortkomen beelddragers van Hem worden.

"Laat Ons Adam maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis". Dat werd niet vervuld bij de eerste Adam, maar bij de laatste Adam. Niet alleen bij Hem, maar ook bij allen die in Hem zijn.

De Eerstgeborene onder vele broederen

Christus is de Eerstgeborene onder vele broederen. Hij is dat samen en temidden van de Gemeente. Broeder = mede-erfgenaam. Wij zouden het Beeld van God gelijkvormig worden, opdat we zo deel krijgen aan de erfenis.

Hebr. 2: 6   Maar iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de Mens, dat Gij Zijner gedenkt, of des mensen Zoon, dat Gij Hem bezoekt!
7   Gij hebt Hem een weinig minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt Gij Hem gekroond, en Gij hebt Hem gesteld over de werken Uwer handen;
8   Alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen. Want daarin, dat Hij Hem alle dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn;

Dit is de verklaring van Psalm 8.

Hebr. 2: 9   Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.

En dan komt de toelichting.

Hebr. 2: 10   Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele zonen tot de heerlijkheid leidende, den overste Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen.

Omdat God vele zonen tot heerlijkheid wilde brengen, was het noodzakelijk dat Hij Christus door lijden zou heiligen. Het gaat hier niet over behoudenis, maar dat vele al behouden zonen Gods tot heerlijkheid zouden worden geleid.

Hebr. 2: 11   Want èn Hij, Die heiligt, èn zij, die geheiligt worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.

Christus en Zijn broeders, de Gemeente, zijn één. Het is één lichaam. En omdat het één lichaam is, schaamt Hij Zich niet ons Zijn broeders te noemen. Wij zijn Zijn broeders, omdat we één plant met Hem geworden zijn.

Hebr. 2: 12   Zeggende: Ik zal Uw Naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen.

Dit is een verwijzing naar Psalm 22. Hij zou de Naam van God zingen in de grote Gemeente. De speciale roeping van de Gemeente ligt dan ook vast in oudtestamentische profetieën.

Wie heeft God geroepen?

Terug naar Rom. 8: 29.

Men denkt dat er mensen van Godswege tevoren gekend zijn om Gods dienaren te zijn. Daarbij gaat het echter nooit over zondaren die kinderen Gods zouden worden. Het gaat dan over kinderen Gods die verordineerd zijn om zonen Gods te worden. Daartoe zijn wij geroepen. Niet een paar, maar alle kinderen Gods.

God plukt niet een paar mensen uit deze wereld, alsof Hij hen roept en zij Hem noodgedwongen volgen. Hij heeft van tevoren bepaald, dat ieder die zijn vertrouwen op de Heer stelt, deel zal hebben aan Zijn zegeningen. Die mensen roept Hij.

Dat Hij ons heeft uitverkoren van voor de grondlegging der wereld, heeft absoluut niets met uitverkiezing te maken. God heeft van tevoren geregeld dat eenieder die in Hem gelooft, uitverkoren **is** en dat diegenen bovendien **eerstelingen** zijn.

"The gospeltrain is coming". Gewoon instappen. God heeft bepaald waar de trein naartoe gaat. De dienstregeling klopt bovendien tot op de seconde.

Rom. 8: 29   Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

30   En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

Vers 29 spreekt over het plan van God en vers 30 over de uitvoering van dat plan. Het is niet eerst verordineren en dan roepen enz, maar al deze begrippen vallen samen. Wij zijn verordineerd, wij zijn geroepen, wij zijn gerechtvaardigd en wij zijn verheerlijkt.

Nu al heerlijkheid

Is dat dan zo? We zullen toch in de toekomst verheerlijkt worden? Nee, we zijn nu al verheerlijkt en in de toekomst zal dat openbaar gemaakt worden. Dat zal dan pas gezien worden. We zullen niet meer heerlijkheid krijgen dan we nu al hebben. Het verheerlijkte lichaam zal daar de uitdrukking van zijn.

Rom. 8: 18   Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezès tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.

De omhulling gaat er dan vanaf. Die heerlijkheid ontvangen we nu. Christus doet dat werk nu aan ons.

2 Kor. 3: 18 En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid des Heeren weerspiegelende, worden *naar* hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

Wij allen = wij allen die bekwaam worden om dienaren te zijn van het Nieuwe Verbond. Wij aanschouwen niet in een spiegel. De spiegel doet het werk en het licht van God schijnt op ons, net zoals bij Mozes. Hij weerspiegelde de heerlijkheid des Heeren en gaf die door aan het volk. Zo werkt dat ook bij ons. Wij weerspiegelen het licht dat God in onze harten doet schijnen. Waar dat gebeurt, verandert de spiegel. Daardoor worden wij beelddragende Gods. Wij worden veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Dat is nu al het geval, want dat is tot heerlijkheid van God, Christus en ons. Dat heeft niets te maken met kennis of intellect, maar met de uitwerking van Zijn Woord in ons leven. Daardoor kom je tot heerlijkheid. Wij zien dat niet, maar de engelen, welke dan ook, zien die heerlijkheid wel.

De Bijbel verandert ons denken. Er is een toename in kennis van wat God ons gegeven heeft. Hij heeft ons alles gegeven wat tot het leven en de Godzaligheid behoort, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd (2Petr. 1: 3). Of je er ook deel aan hebt, is nog maar de vraag. Als ik een doos sigaren krijg en ik neem die doos niet aan, dan zal ik nooit deel krijgen aan de zegeningen die in die doos zitten.

Of: een man emigreert naar Australië. Van zijn laatste centen kan hij nog net de reis betalen. Vroeger ging men nog met de boot. Zo ook hij. Op zo'n lange reis moet er natuurlijk ook gegeten worden en de man heeft voor elke dag een appel en een noot. Niet veel, maar kennelijk kan hij het ermee doen. Tegen het einde van de reis blijkt hij toch te weinig eten bij zich te hebben. Dan ontmoet hij de kapitein. Die heeft hem de hele reis nog niet in de eetzaal gezien. Hoe zit dat? De man vertelt dat hij de maaltijden niet kan betalen. Dat is op zichzelf toch geen schande. Maar, of hij alsjeblieft voor één keertje mee mag eten? De kapitein vraagt hem naar zijn ticket. Hij haalt het ticket tevoorschijn en de kapitein wijst hem erop dat de hele reis inclusief is. Hij had gewoon mee kunnen eten.

Wij hebben ook een ticket gekregen en God heeft ons alles gegeven wat tot het leven en de Godzaligheid behoort. Wij zouden beseffen wat God ons gegeven heeft en daaruit leven. Je hoeft niet elke keer aan de Kapitein te vragen of je wel mee mag eten. Er is voor betaald en Hij is getrouw en rechtvaardig. Hij heeft heerlijkheid voor ons besteld en wij zouden dat Woord in onze harten toelaten, vol passie. Omdat Hij ermee bezig is, richten wij ons hart op de Heer. Dat zou de realiteit van ons leven zijn, temidden van een krom en overspelig geslacht. Hij wil zo Zijn werk aan ons voltooien.

Niets kan ons scheiden

Rom. 8: 31 Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

Wat zullen we hier nog aan toevoegen? Als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Wat zal die tegenstander dan nog doen? Als ons doel is, deel te hebben aan Gods plan, dan kan geen mens of wie dan ook dat verhinderen.

Rom. 8: 32 Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?

Het gaat hier niet over Zijn kruisdood, maar over Zijn tegenwoordige werk. Waarom zou Hij dat niet doen? We hoeven niet zo krampachtig te leven. We zijn Zijn eigendom en Hij zorgt voor ons. Hij zorgt ervoor dat het dik voor elkaar komt. Wij zijn allemaal zwervers op weg naar de feestzaal. Op weg daar naartoe zorgt de Heer voor ons.

Rom. 8: 33 Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt.

Satan is de grote verklager der broederen, maar daar hoeft je je niets van aan te trekken. En wat maakt het eigenlijk uit als een ander wat op je aan te merken heeft? Als je in je eigen gemoed ten volle verzekerd bent en recht voor God en jezelf staat, maakt dat niets uit. Hij vindt geen schuld in ons.

Rom. 8: 34 Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook is opgewekt, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt.

Degene Die ons verdoemt, is Dezelfde als Die ons vrijgemaakt heeft. Dat klopt natuurlijk niet. Hij zorgt voor ons en verdoemt degenen die tegen ons zijn, dus:

Rom. 8: 35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard?

Paulus is niet arrogant, maar stelt zijn vertrouwen op het Woord van God.

Rom. 8: 36 (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij den gansen dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.)
37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft.

Niet dat we ooit nog eens de overwinning zullen krijgen. Wij zijn meer dan overwinnaars. Niet met de hakken over de sloot, of zoals bij het fierljeppen. Je neemt een aanloop, springt en pakt de stok. Je waant je al aan de overkant, maar de stok blijft middenin rechtop steken. Jij glijdt langzaam naar beneden in het water. Dat is geen overwinning. Wij **zijn** over de sloot en er is niemand die ons er nog in krijgt.

Voor zover het een overwinning is, is die het gevolg van Zijn strijd. Wij hebben wel een strijd, maar die heeft niets te maken met deze overwinning. Die overwinning is behaald door Hem Die ons liefgehad heeft en voor ons zorgt.

Rom. 8: 38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,

39 Noch hoogte, nog diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

De mens zoekt zekerheid. Daarom zijn de verzekeringsmaatschappijen ook het rijkst van alle ondernemingen. Hoe nou, levensverzekering? De enige zekerheid die je hebt, is dat je dood gaat.

Wij hebben een andere zekerheid en dat is tevens onze enige zekerheid. Die is bovendien gratis en voor niets. Dat is Gods genade. Die kun je niet kopen, maar Hij biedt die aan. Daar leven wij uit.

Als wij Hem niet verloochenen, dan zal Hij ons niet verloochenen.

Werkelijk niets kan ons scheiden van de liefde van de Heer, want wij zijn verzekerd.

Wij hebben deel aan die Mens Die Hij zou maken. Aan Hem in Wie al de beloften Gods ja en amen zijn.